

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 126 (1876) ♦ Субота, 4 липня 1998 року ♦ Ціна договірна

Парламентська хроніка

парламентської більшості, яка мала б можливість ефективно впливати на формування уряду, визначати основи внутрішньої та зовнішньої політики.

(Закінчення на 2-й стор.)

НОВА АРИФМЕТИКА

Ранкове та денне засідання 3 липня

Виснажливий марафон з виборів Голови Верховної Ради тривав. На ранковому засіданні з програмними доповідями виступили чотири претенденти: Павло Лазаренко, Олександр Бандушка, Олег Білорус та Григорій Суркес. Що нового було в їхніх виступах? П. Лазаренко, зокрема, наголошував на нагальній необхідності утвердження такої

На хопостих обертах

Верховна Рада, полюбно двигнуто, що працює на хопостих обертах, віддати не дає, але енергію споживає, тобто гроші платників податків використовує. Добре, аби своє утримання депутати оплатили самі і заробітну плату за «холості оберти» їм не виплачувати. Два місяці минуло з початку роботи нового парламенту, а голову й досі не обрано. Невже серед такої кількості розумних, кращих з країн, немає людини на цю посаду?

А може, запозичити досвід із середньовіччя, коли кардинали обирали папу римського? Три роки вони сперечалися, кого обрати, доки розлючений натовп не зачинив двері на замок і не випустив їх звідти аж до обрання папи...

Київ.

М. Кудря.

Лист на першій сторінці

Що наз на увазі Президент?

Досягнута цінова надзвичайна стабілізація не призвела до ефективних результатів, структурних реформ, підвищення активності і конкурентоздатності підприємств, заявив Президент України Леонід Кучма, виступаючи на розширеному засіданні правління Українського союзу промисловців і підприємців.

(Закінчення на 4-й стор.)

До ЄС — семимільніми кроками

Гармонізація нашого законодавства з європейським та реалізація угоди про партнерство та співробітництво між Україною та Європейським союзом необхідні для набуття Україною статусу асоційованого члена Євросоюзу. Про це заявив глава Національного агентства України з реконструкції та європейської інтеграції Роман Шпек на минулому засіданні української частини Комітету з питань співробітництва між Україною та ЄС. Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», на засіданні обговорювалися сучасна програма реалізації Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС на 1998–1999 роки.

У розпалі літо — пора відпусток, і Карпати гостинно відчинили зелену браму для усієї України.

У зеніті літо — пора контролю, і Івано-Франківська обласна прокуратура, залучивши інші контрольні органи, перевіряє стан лісозбереження й результати діяльності усіх ліскористувачів. На окремих ділянках ліс просить порятунку, бо не зосталося жодного цінного дерева. Але навіть заготовлену лісосировину подекуди залишено напризволяще і вона гниє, бо дешево залишити її, ніж вивезти. У семи няньок, як відомо, дитя без догляду. А якщо цих «няньок», тобто ліскористувачів, кілька сотень? Те кричати до лісу ідуть ще й безробітні збіднілі горняки, йдуть звідусіль, наперерий лісовій охороні з бумками і навіть вогнепальною зброєю. Що робити, аби дерево життя і наддалі зеленело, аби ліс вів нас своїм багатством? Про це розмова кореспондентів «Голосу України» з начальником Івано-Франківського обласного управління лісового господарства, кандидатом економічних наук Іваном Калущим.

(Закінчення на 6-й стор.)

Рубають ліс...

На руїнах коло шахти

8

Прилетіли лебеди — сіли на воді

11

Здоров'я нації — справа не прибуткова

13

Країно, ось кому дай кермо!

Дивні, незбагненні речі відбуваються на нашій землі. Стільки років, як отруєним повітрям, діхемо словом «криза», а які підсвідують такі — краєві, розумні, обдаровані багатьма талантами.

Була лише коротка заминка — роззубилася мова, через невідповідність переплутала ринок з базаром, а бізнес з торгівлею турецьким мотлохом. Ніні, коли конкурсна планка у вузах підскакала високо вгору, про це загнувся як про хворобу росту. Випускники школи-98, принаймні ті, для кого повинят урок завжди було зі знаком плюс, а не мінус, жваво розмірковують про свою значимість у суспільстві, геть відганяючи другорядність або нікчемність.

«Відринь очі!» — Проширивши, читачу ті рідкі якіясь скептики. — Навколо суцільні шахраї, злочинці, поїмні та наслідки — про що ти?»

Та все про те саме. Раджу просто перевести погляд. Більш як 3,5 тисячі дипломованих фахівців випустило нині один із провідних наших вузів — Київський національний економічний університет. Хіба це не сила, не точка опори для країни, яка жадає зміни? Ото ж то!

(Закінчення теми — на 9-й стор.)

Врожай-98

Рахусмо втрати

За словами заступника міністра сільського господарства і продовольства Криму Сергія Пелагенса, в «господарствах у перші дні життя практично відсутнє паливо, немає записаних до збиральної техніки, обм'ягді дисципліни комбайнів. Навантаження на кожен агрегат нині понад 200 т. Потреба селян в «горючці» — майже 225 тис. тонн дизпалива і 45 тис. тонн бензину. Експерти стверджують: втрати зрнових становитимуть, принаймні, 8 центів за кожного гектара.

О. Л. Кучма доручив узяти під особливий контроль розслідування обставин нападу на львівського журналіста Олександра Сирова, якого було жорстоко побито невідомими.

О 7 видаліх захворювання на лептоспіроз, із яких 3 смертельні, зареєстровано у Закарпатській за останні три дні.

О у Севастополі введено нові розіни або-нементні троллейбусні талони: вони дієли лише в троллейбусі, де їх продано під час поїздки.

P.S.

Де несправні комбайни — попеліти голови

У холонорське село Жаботин Кам'янського району навідався голова облдержадміністрації Анатолій Даниленко, щоб обійтися з типом, як йому сказали, середнім за показниками господарства. Однак те, що побачив колишній голова аграрного комітету Верховної Ради, обурило. У місцевому КСП імені Кірова не було, як кажуть, жодного міліграма доброти, засіяного в полі. Дороги, засіяні тваринницькі ферми, бур'яни, смітники... А тракторна бригада нагадувала танкове обози часів війни... Лише в одному місці побачив А. Даниленко ідеальний порядок і чистоту. Красивий великий будинок, добротні навісні споруди, доглянуті доріжки, ошатнені сади — це було обійстя голови КСП імені Кірова Антона Торгалю. Воно нагло вирізнялося своєю заможністю серед звичайних селянських хат.

Тоді ж, як Анатолій Даниленко, як і Антон Торгалю, та головою Кам'янської райдержадміністрації Іваном Крамаренком відбулася розмова не з примесом...

Через тиждень голова облдержадміністрації знову відвідав Жаботин. І не сам. На оглядині як не треба господарювати — записки керівників аграрної області, начальників управлінь, журналістів. Кореспонденти журналу, що писав тоді, Жаботинський покинута останні холонорські отамани, тут башне не збиралося вселюдською...

Тим часом нашішки козаків-гайдамаків очолював приладдя, своє сядме минуло, а найомовітніе, збентеженіше перед номм керівником області, трохи навели в селі й господарські порядки: покосившаву

ли бур'яни, повиозили сміття. Голова КСП доповів, що через тяжке фінансове становище співспідприємства (селяни бідкались, що вже три роки не одержують зарплати), не вдалося як належить підготуватися до жнива: з зернозбиральних комбайнів лише 3 готові вийти в поле. На слово А. Торгалю не повірили. А Даниленко запропонував тут, на місці, не відходячи «від комбайнів» перевірити справність техніки. На голову КСП чекав конфуз: жоден з трьох нібито відремонтних комбайнів так і не зміг зрушити з місця.

Через три дні після «жаботинських оглядин» загальні збори КСП імені Кірова розпочалися з А. Торгалю. Натомість селяни обрали нового керівника. Ним стала 46-річна Ольга Вайська, зооінженер за фахом, людина рішуча і зібрана.

Такі «вселюдські» відвідини головами облдержадміністрації співспідприємств з різних районів Черкащини намагалися аж ніяк не оптимістичну передзвіну картину. Понаві 70 відсотків зернозбиральних комбайнів в області вже випроштовані свої ресурси, а тим часом навантаження на агрегат — по 172 гектара. Це за умови повної їх готовності до збирання. А якщо врахувати, що машинно-тракторний парк господарства підприємства налічує понад 50 відсотків, то став зернозвільним, що жива приречені розтягнуті у просторі і часі. Досягається «перекидання» значуща частини зернозбиральної техніки митного кордону України, сконцентровано в 16 МТС та у 10 мехгоспів, з району в район.

Аж зажди, небажача проблема з паливом. Навіть у добрих господарів

його потрібно влітку більше, ніж прибиран. Банкири, котрі були присутні на «оглядині», пропонували керівникам господарств кредити в 2,5—3 мільйони гривень, проте 40—50 відсотків за них не відчували жодного з аграрників. Такою само була реакція і на пропозиції агропосередників — «найближчі» партнери селян «накручували» такі ціни, що цю частку КСП лише потягнути чухали.

І все ж, незважаючи на негаради, на передачі в погодні і в аграрній політиці, жоді хвиля щедрий. Фактично цю частку КСП лише потягнути чухали.

Ознаки пшенища стали з середньому по 36, яри культури — по 23,25, ячменю — по 32 центнери з гектара.

Тим ТИТАНЕНКО.

Черкаська область.

Від редакції: З огляду на зворотні депутати обов'язку «найближчі» Анатолія Даниленка на жаботинській школі зрозуміли. Кричуща відмінність «способу життя князівської» колгоспів і пересічних селян на тлі реальної курсу на збереження натурального господарства главу області вже непокоїть не теоретично, як було у Верховній Раді, а практично. Відомості від старих звичок, перешкоди від теорії до практики доктор економічних наук Анатолію Степановичу важко. Злиси й небажаний початок з чиновників, голів колгоспів і журналістів. Даниленко прагне запустити кооперативний практичний умір. Попри брак деталей і пального та місця для всіх у тракторі. Попри те, що його ентузіазм не розділяють у Жаботині та Києві, де тверді голови не прятя у інших механізми управління сільським господарством.

У.номер

Новий президент у колі старих проблем

● Одеса

На «капітальському містку» державної суднобудівної компанії «Чорноморське морське пароплавство» чергові зміни — і керівником шойно призначено Сергія Меладенка. За останні роки це вже п'ятий президент компанії. За чотирьох попередніх пароплавання дозволено створити судна, частину яких реально рівним офіційним компаніям або продано, а ще деякі — під арештом у зарубіжних портах. Його борги — близько 125 мільйонів доларів — погашати ні з чого. А за рішенням суду розпочато продаж майна компанії, аби сплатити її працівникам зарплату.

Вже не одні рік точаться розмови щодо розв'язання проблем ЧМП на рівні урядових структур, та жодного реального кроку в цьому напрямі не зроблено. От хіба що керівники раз по раз міняють.

● Миколаїв

Не дотягнеться мінімум до межі

Середня вартість фіскального набору із 22 найважливіших продуктів харчування у торговельній мережі Миколаївської області синула за 63 гривні в розрахунку на одну особу на місяць. Зростають й ціни на тарифи на платні послуги підприємств, за таких обставин делати більше мейнштайні цього регіону запитують: чи надовго колись розмір мінімальної заробітної плати величичу вартості межі забезпеченості, — курє, який проголошує команда Прем'єр-міністра. Відомо, що 31. Кучми своїм указом з першого жнива додав до старого мінімуму лише 10 гривень, отож новий розмір мінімальної зарплати тепер становить 55 гривень.

Даруйте, раптом вам це не сподобається!

Редакційний політ «Голосу України» від дня заснування газети не бракувало листів про роботу народних обранців, про законотворчий орган як інститут влади, про його ліберів, партійних боксів... А скільки відстає глави держави, то до левих, Боже, листів ні! — воляна людина про бачити-бути. Ми пробуємо їх. На останньому брифінгу в адміністрації Президента ми Михайлину новини журналістам, що в листах на адресу Леоніда Кучми громадяни України вимагають розпуску парламенту і підтримку ухвал Президента. Це нагадало старі часи, коли на прохання трудящих підприємств, мі, даруйте, «нарядовували» шини. Дивись, тепер на прохання мови Президент вилітає до розпуску парламенту. Ви просили, мовляв, я мовлю. Мають, якщо так стається, не було єдине прохання громади, котрі виконав Леонід Даниленко прохання свого президентства. Утім, народні депутати, котрі блокують обрання голови Верховної Ради, не

«Непричесані» думки

Н. Вітренко. Як же так? При зустрічах говорила однією на дні підтримки Руху, Руху, Зелених? Аж ми батимо, жуди вимовили. Вибачте, але ми не маємо приві, безробіття, голодного існування і навіть передчасного вимарнаня людей.

Приїждь у Шостку, послушавши, що про тебе кажуть. А кажуть не так. Бу, розум жінки, а ще гірше, якщо вони без нічого. Тобі, Нахачо, с і те, і те.

І про тебе, Кучма, скажу. Влада в недовірливих руках, немов лезо в руках маленської дитини, або поріжеться сам, або поріже інших. Розумієш, що ти? Шостка.

В. С.

Слабо?

Двомисячна ваша комедія набридли. Ми давно вже обрали Мороза О. О. Виймається від двомисячної зарплати, яку вам нема за що платити. Віддайте її на ремонт лікарні, школи, дитбудинку. Слабо?

Виправдайте своє місце в парламенті, що ви за народ, Слабо?

Товариш Симоненко, є прохання: переміняйте партію. Бо на папері ідеї хороша. Доведіть справу. Не рипіть в голуючку. Вас і так обурять. Діть його треба, щоб у вашій партії не було банкірів, бізнесменів і в'язати, як мовлять, нових росіян і нових українців... Назвіть партію хоча б «Партія знедоленних» або «За трудовий народ». Слабо?

Івано-Франківськ.

К. П.

Головою має бути Кучма

Чому? Як глава держави він мусить парламент розпущати. Зостається президентське правління. Проживаючи без парламенту Рухом мовчимо. Навіщо українському народові вони потрібні. Що це за державотворці, котрі під час виконання Гімну незалежності України навіть не піднялися з крісел, або вважають за ніяк не носити депутатські прапорці, а вони синьо-жовті Рівнянська область.

К. С.

Некоректно, панове, некоректно

Адже і синонасам зрозуміло, що «плату № 6» у найближчі дні буде розпущено з діагнозом «безнадійна інтелектуальна імпотенція». Тож, навіщо «пахан», коли не буде «пахана»? Зонтоноша.

С. А.

Вони з жиру бісяться

Я не боюся, а одинока й хвора. Не маю як жити. Дайте їм почитати цього листа, як буде день парламенту. Передайте, несе від них нічого доброго. Кілька листів зустрілися у Верховну Раду і писали до Кучми. Відповіди ніхто не дав. Ограбили нас, Рух розрушили, получувати нагадали. Чого кричати, не ходив босий, не копав вирочку, не носив сіпів на плечах і не заробив сто гривень, щоб не діджав без табачки. Зісти сушок хазяї ми суцу. А брати дарунок людей черг платити, сидити пити і кричати. Вони від жиру бісяться. Чорновіл не може дасть 10 минут поспити. Бо у нього виходить заря. Нехай їде в поле, на ферму і не кричати. Передайте це писмо їм, нехай читають. А так, як Метелик. С. А. ограбни селда Винничини і пішов у депутати. Винницька область.

С. С.

Оберіть розумних

Багато депутатів обдурили своїх виборців, щоб тільки пропатися у Верховну Раду. А що буде далі, ім — до лампочки. А що, мовляв, справи нік не йдуть з виборцями голови, — то до лампочки. Мовляв, додні депутати в цьому не винні, вони не винні, вони не винні, хоч сьогодні можуть братися за законодавчу справу, щоб їм тільки ніхто не перешкодив. Так ось їм депутатам рахувати від значної частини українського народу сказати так: якщо ви не вийдете з парламенту, ви не вийдете з Верховної Ради «безголовна», бо безголовні люди не можуть прийняти розумне рішення.

Я не певен, що цього листа накруже «Голос України». Якось якно на Президента «котики боже», то це можна, а критика на адресу Верховної Ради, хоч вона і безголовна, сприймається негативно.

Донецька область.

П. І.

Боїться народу

Ви, пане Чорновіл, більше всіх кричали за голодомор 1933 року. І чому вам тепер «заціпило», коли в Україні люди кінчать з голодомором? Коли за 32 мільйонів стало 50 мільйонів громадян, за яких ви слова ви так підкуєте? Чому ви та ваші дару з Руху боїться цього народу? Чому ви щось час виступаєте за припинення тиранії по радіо і телебаченню? Ви дуже знаєте, що не всі в Україні вимислять газету, де можна було б виступити про роботу нашого парламенту.

І ще чому запитати пана Зелених, чому вони похвильні, коли треба червонити з сорому перед виборцями. Ви обиди наші не діти в політиці, для вас роботи не почитай край в екології, а ви блокуєте вибори Голови Верховної Ради.

Харківська область.

В. С.

Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

Результати виборів

І ті не були тими, і ці не будуть цими!..

Даруйте, раптом вам це не сподобається!

Приїждь у Шостку

Ми уявляю слухаємо сесію РВ і обурюємося поведінкою чотирьох фракцій, котрі блокують вибори Голови. Особливо багатоговорившої нашої обранниці

● Сімферополь

Щербате золоту

Рекордна кількість претендентів на золоті й срібні медалі в школах Криму — 1559 (вісім років тому їх було 910), мусульня зацікавлені в українських іспитах і прокуратурі автономії. У результаті медальїсти поменшали вдвічі. Чимало вчителів підлягло на виправлений помилку в екзаменаційних роботах, за що деяким «наставникам» молоді притягнуто до кримінальної відповідальності.

Між тим в нагородах, які вручають під час випускних балів, ні золота, ні срібла, немає... Вони лиш символ, предмет моральної гордості. До слова, номінальна вартість шкільної золотої медалі — 3 гривні 34 копійки, срібної — 48 коп.

● Вітниця

«Українські витязі» — в Ізраїлі

З міста над Бугом, де багується штаб Військово-повітряних сил України, відбуло до Ізраїлю делегація військових і цивільних, яку очолює командувач ВПС генерал-полковник Володимир Антолець. Наші авіатори візьмуть участь у святкуванні 50-річчя створення ВПС Ізраїлю. Під час традиційного авіашоу перебудована демонстрація літаків має можливість нашого військового бомбардувальника Су-27, пілотованого членом групи «Українські витязі» полковником Миколою Ковалем.

● Донецьк

Не знаєш броду — не лізь у воду

У дню маріупольців, родичів хворого, госпіталізованого до холенерного госпіталю, виявлено небезпечний вірус. За даними медиків, став здоров'я всіх трох носіїв інфекції задовільний, а особи, які контактували з ними, проходили обстеження. Купання в морі у межах міста заборонено. Холенерний вірус виявлено також у річковій і стічній воді в Донецьку та Старобешівському районі.

● Черкаси

Буревій над Тарасовою горою

Старожили стародавнього міста Канева стверджують, що урагану такої руйнівної сили Чернець-Тарасова гора, принаймні, у історичному епохотті не знала. Шквальні пориви вітру досягли 25–30 метрів на секунду, вириваючи з корінням столітні дерева.

Унаслідок нищівного буревію Шевченківський національний заповідник, територія навкруги могилы Кобзаря, зазнали великих збитків. Школа не пошкоджена, рух туристів на гору працівники музею Тараса Шевченка, щоб прибрати гірші ділянки стихії.

Що мав на увазі Президент?

(Початок на 1-й стор.)

В умовах системної кризи спроби вирішувати проблеми на основі адміністративно-обмежувальних заходів дають зворотні наслідки, підкреслює Леонід Кучма. Потрібні конструктивні і професійні, а не ілюзійні на користку баланси, взаємодія законодавчої та виконавчої влад щодо створення ефективних економічних регуляторів у податковій системі, грошово-кредитній, інвестиційній політиці. Президент зазначає, що найближчими днями буде видано Укази про скасування банківської картотекі та впорядкування

перевірок суб'єктів господарської діяльності державними контролюючими органами.

Торкнувшись ситуації, що склалася у Верховній Раді України, Леонід Кучма висловив, що він налаштований на конструктивну співпрацю з Верховною Радою України. «Водночас хочу застерегти парламентаріїв: якщо знову буде спроба стати на шлях конфронтації з виконавчою владою, блокуванням Указів Президента, розгляду важливих законопроектів, бюджету, як це робила попередня Верховна Рада на чолі з О. Морозом, а змушений буду вважати, в

Сергій ВЛАД, «Голос України»

У наших законів є зона відчуження

3 1 ЛПІНІЯ Кабінет міністрів встановлює для підприємств у тридцятилітній зоні відчуження розміри тарифної ставки, а для керівного і рядового складу МВС, військовоозброєних виїзних військ МВС і Служби безпеки — доплати у розмірі грошового утримання.

Указ тижня

Безперечно, таке гуманне рішення посприяє зменшенню грошового відчуження, а наміром по-якшати хвилю недовдоволення, яку спричинили укази Президента України про скорочення до 5 відсотків ставок відрахувань до пенсійних фондів Чорнобильського фонду. Мовляв, а ми пропонуємо у вигляді доплати, а не журавля в небі (у вигляді 10 відсотків відрахувань з фондів заробітної плати). Спершу про це 10 відсотків, що були історичним нормативом доходів не тільки працівників вищезданого відчуження, а й усіх, кого накриває своїм чорним крилом чорнобильська трагедія. Президент, міняючи ставки доплат, створює в правовому полі держави своєрідну зону відчуження, подбав до чорнобильців відрахувань з фондів заробітної плати). Спершу про це 10 відсотків, що були історичним нормативом доходів не тільки працівників вищезданого відчуження, а й усіх, кого накриває своїм чорним крилом чорнобильська трагедія. Президент, міняючи ставки доплат, створює в правовому полі держави своєрідну зону відчуження, подбав до чорнобильців відрахувань з фондів заробітної плати).

конституційних правлях гри замикач приводить до наслідків не менш плачевних.

Ядерний реактор страшний, але не менш страшний реактор суспільних відносин, до якого сьогодні дотягуються за допомогою гаїковського ключа, тобто примітивного інструменту. Тим часом зважаючи на 50 відсотків ставки відрахувань до Чорнобильського фонду у такій спосіб ніби підставляє під штрафні санкції суб'єктів господарювання. Бо те, що годиться для конституційної зони відчуження, для державної податкової адміністрації може стати сигналом для захисту журавля. Принай-

мні сьогодні перед податківцями дилема: або керуватися в своїй діяльності Законом України «Про формування Фонду для відселення заходів ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи і соціального захисту населення», або керуватися указом «Про встановлення ставки відрахувань у Фонд для відселення заходів ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи і соціального захисту населення», який видав аспірагент 4-го розділу ХУ «Перехідних положень» Конституції. Так би мовити, конституційної зони відчуження, яка розповсюджується на всю територію України.

Віктор РУСЦЬКІЙ, журналіст

ВАРТОВИ НЕБА

Дата тижня

Завтра, 5 липня 1998 року, першу річницю свого професійного свята відзначають вартові міста Батьківщини — воїни Військ протиповітряної оборони України.

Війська ППО охороняють кордон у повітряному просторі держави завдовжки понад сім тисяч кілометрів, здійснюють контроль за перельотом повітряних суден з дев'ятьма країнами світу. Лише за останні три чотири години вони провели понад 400 тисяч повітряних суден, виявили більш як сто порушень кордону.

З липня 1996 року зенітний-ракетний Протиповітряний оборони вперше в історії нашої держави успішно виконали бойові стрільби на території України. Особливий склад бойових обслуг, організації управ-

ління, підрозділів та частин під час тактичних навчань з бойовими пусками демонстрували високий професіоналізм, майстерність та бойовий вишкіл, готовність нашої оборони на варті мирного неба Батьківщини.

Протягом останнього часу у Військах ППО лише державними нагородами відзначено понад 50 чоловік. Яскравим визнанням ролі та заслуг Військ протиповітряної оборони стало надання 1014-й гарнізонів Севастопольської зенітної ракетної бригади почесного найменування «Феодосійська» та вручення їй — першій із бойових частин у Військах ППО — Бойового прапора.

На знімку: така техніка потребує мішних знань і високого професіоналізму; процес навчання триває.

Ювілей тижня

Лідія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Навіть літописець згадував про пожеборців

Черкаському інституту пожежної безпеки імені Героїв Чорнобильської катастрофи виповнилося двадцять п'ять років.

Однією з головних подій свята стало відкриття музею пожеборців. Про них, як свідчить експозиція, згадував навіть в літописі пожежної безпеки.

Багато матеріалів музею присвячено чорнобильським дням 1986 року. В перших шерегах ліквідаторів аварії на атомній станції стояли 35 вихисників тодішнього Черкаського пожежного училища. Серед них — Володимир Правик та Віктор Кілецький — герої-ліквідатори, пам'ять про яких свято пам'ятує у випуску навчально-му закладі.

На майдані Богдана Хмельницького ініціативні вихисники пожежного інституту показали сай вихисні і вправності. Черкаська область.

Тетяна МІШИНА, «Голос України»

100 років — це вам не жарт

доцентів, викладачів, 1800 наукових співробітників, навчається 27 тисяч студентів. Останній — не лише українці, а й мільйоні з близько 70 країн світу.

Останніми роками університет повернувся собі колишню популярність, серед багатьох отримавши виступ техніку освіт-тя. І найкращі підтвердження цього — збільшення кількості абітурієнтів. Проте, за словами ректора університету Михайла Згуровського, ни-

нищення освітньої програми потребує оновлення. А це наслідок позбавлення гуманітарних знань майбутніх інженерів, перепідготовки фахівців, спричинена змінами в економічній структурі виробництва.

Ювілей КТІ — яскрава подія і для студентів, і для професорів, тож відзначатиметься вона також яскраво. Так, плановано, що Міністерство зв'язку виготовить поштову марку у конверті до цієї події, Національний банк випустить

ювілейну монету. Крім того, передбачено створення державного політехнічного музею України, відкриття меморіальної дошки на честь видатного авіаконструктора Ігоря Сікорського та пам'ятника першому ректору КТІ — Володимирі Киринчову. А найважливішим і найціннішим заходом, без сумніву, стане урочисте засідання та святковий концерт (17 вересня) у столичному палаці культури «Україна».

НЕЗВАБАРМ Київський політехнічний інститут — найлітальніший технічний університет України «КТІ» — відзначає своє століття. Вже понад п'ять років політехніку зустріли до святкування ювілею своєї альма-матер.

Київський політехнічний інститут імператора Олександра II, заснований 31 серпня 1898 року, за свій довгий вік не лише змінив назву, а й став одним із найкращих провідних технічних університетів в Україні, і в країнах СНД. Нині на 22 факультетах працює близько 2 тисяч професорів,

— Яна СТАДІБНА, «Голос України» —

Не буває диму без вогню

Сенсація тижня

ПАКИСТАН
платив за
посередника
закупівлі
ядерного палива
Індії в квітні цього
року. Таку сенсаційну заяву
зробив пакистанський журналіст
Мохаммад Чоудхури Хан, що перебуває в США
в пошуках політичного притулку.

Перша реакція на цю інформацію, про яку поспішили розповісти всі інформаційні агентства, була такою. Але швидко на зміну йому стало сумневу думку: щоб все-таки не так. Проте все по порядку.

На прес-конференції в Нью-Йорку перебікчик зв'язав, що його країна відмовилася від цієї ідеї лише після того, як він та інші пакистанські вчені виступили проти, порожнюючи розголосити плани пакистанської влади. За словами 29-річного Хана, метою уряду було звинувачення Індійської столиці, а також всього об'єкту, включаючи місця розгортання ядерних озброєнь Індії. І рішення про його закінчення прийняли 25 квітня на нараді під головуванням іранського штабу армії генерала Джахангіра Карамата, у якого брали участь представники військового та політичного керівництва країни. А наступного дня він і четверо його колег направили листа керівникові наукових робіт Комісії з атомної енергії Пакистану

(КАЕП) Атабу Хуссейну, у якому оголосили про готовність публічно заявити про свою незгоду з цими планами. Хан похвалив притримуватися те, що він назвав копією листа, виконану від руки англійською мовою. Невдовзі після того, як представники уряду почали потроху розповідати йому фізичною розгадкою, він і його колеги, що підписали листа, залишили країну.

Навіть ці подробиці наводять на думку, що сказане дещо від істини. І найбільш швидше ймовірно, і не один він, та ще з тим, що саме таємницю, яку вислизнути за країною? Голіти притримувати, що протиположна палива ленті про історію іншого лікарявали б... Навіть у ісламській країні.

Державний департамент США відмовився підтвердити ці відкриті дані, які пов'язані пакистанської учень. Водночас Ісламабад виступив з категоричним спростуванням заяв ядерника. Пакистанський міністр закордонних справ Гохар Абу Хан спробував заспокоїти громадську думку в країні і за кордоном, заявивши про те, що звинувачення вченого не мають під собою жодних підстав, тому що Ісламабад не розробляв стратегії першого удару. Більше того, «людина на ім'я Іфтихар Чоудхури Хан не згадується в списках співробітників КАЕП, а якщо б навіть він справді так працював, то за посадою, яку він обіймає, не мав права на доступ до секретних даних, тим паче на найвищому політичному рівні.

Тим часом багато місцевих спостерігачів розцінюють піднятий у США ажіотаж навколо етні пакистанського вченого як спробу реваншу американських розвідальних служб за провал своїх таємних операцій у Південній Азії. Ісправу Хан, вважають вони, спеціально роздуто, щоб хоча б частково згасити вміст з однієї з найсильніших розвідок світу, що «спрошує» ядерні приготування Індії та Пакистану.

Отож версії три: сказане пакистанцем — або правда, або неправда, або ж підказаною їм розвідальними службами. Ризикнути присутність цього середіе — не буває диму без вогню. Але найцікавіше, як на мене, у цій історії іще. Це маведіє Ханом факти участі в пакистанських розробках Китаю та Ірану, що давно приписувалися. Так, китайська роль полягає, зокрема, в сприянні будівництва в Пакистані реактора, що виробляє плутоній для ядерних озброєнь. Твердять також, що Іфтихар Чоудхури Хан знає про транспортування з Китаю до Пакистану матеріалів для воєнної ядерної програми, зокрема важкої води та збагаченого урану. Крім того, за словами атомника-перебічника, він сам бачив іранських учених на «хвості» ядерних об'єктах в Пакистані і «завів» звідти про обмін «ядерною інформацією на нафту, що здійснюється пакистанськими іранцями. Особливо це вже інтригує. Особливо в розвідці інших відносин США з цими країнами...

Книга тижня

Валентина ЮРЧИШІНА,
студентка

Зірки любовної поезії спалахують у Києві

«Лірична тайна» — під такою назвою у видавництва «Хрещатик» побачила світ нова книга філософсько-поетичної поезії Антонія Цвіт (Антонія Цвіта), презентуючи якої при цьому відбулася в Києві.

Ріпському із сучасних українських поетів вдалося так глибоко проникнути в сутність іншого світу — кохання. Поезія Антонія Цвіта є надзвичайно гарячою і пристрасною, вона притягує до себе, як магніт, і запалює хвилює широті і шаленстві.

Лечу тротуаром,
невсхопаю тебе,
лазі в щастя...

О, не приведи, Господи,
зупустити твоїх
на мою шаху!

— Це — голос Вічної жінки, яка бачить кохання, — зазначає у своєму вступі академік Михайло Жулинський. — Вона мусять кохати, бо так виступає природа, бо так твориться вічне — життя. У поезії Антонія відчутне прагнення до найнебезпечнішої висоти самопожертви, з якої не може повільного спуску. Тільки розпалений світ пірнання в безсодня, туди, куди ще не сягала уява та фантазія жодного митця.

Антонія Цвіт відомо своє творчіство не лише в Україні, а й за її межами. Знайшла вичинного читача і попередня книга — «Обертальний хрест, або Філософія Цвіта», презентація якої відбулася в Києві й Берліні. Поезія Антонія Цвіта потрапила на сторінки антології «Перлини лірики європейської» поруч з лірикою Саффо, Шекспіра, Гете, Байрона, Сьєнни та інших відомих майстрів слова. Поезія була учасником багатьох міжнародних поетичних симпозіумів. Зокрема, у Польщі, де письменник Едуард Петрик так відгукнувся про її творчість: «Ми зустріли в твоїх любовних поезіях прихід до нас із Парижа, цього разу, як бачимо, — з Києва».

Так, саме в Україні засіяла ця яскрава зірка, яку називають у українському Саффо, то Міс поетеса, живую легендую, а дехто і скандальною потесою. В одних вона викликає шире захоплення, в інших — подив, а то й обурення. В її поезії присутній ритміка, постіка, філософія і, звісно, еротика. Для літератури, як відомо, нема заборонених тем, але має бути яка естетична межа, яка не перевищує б паливо в інший бік. Саме естетична високіш поетичні і наявна у віршах Антонія Цвіта.

— Віктор СКРИПНИК, «Голос України» —

Пішла по ягоди і заблукала

Розшуки тижня

П'ятирічну Віку Токар, яка заблукала у лісі поблизу села Брушнівки Львівського району, вдалося розшукувати тільки через добу. Коли місцеві жителі Юрій Застарський і Сергій Шафар заглянули у веселику улоговину, де в роки війни, схоже, розташовувався партизанський загін, тоді, стовпець довгим маршем дівчинка спала мішином

сом. Попри те, що все її тіло було в сльозах від укусу комарів.

Майже 500 чоловік брали участь у пошуках «Червоної Шапочки». До лісу, а точніше до річки, вона приїхала разом із батьками — Аллою і Олександром Токарями. Принакши з Вініни до бабусі, спеціально для вони вирішили пошукати її в лісі. Завдяки павишес доскоду, Віка разом із 7-річним братиком попо-

сидяся піти до лісу по ягоди. Та повернувшись назад, хлопчик оповістив батьків несприємною новиною: «Віка згубилася». Ті добряч чотири години блукали хащами, загортаючи під кожну кушик.

А близько 18-ї години у пошуки включилися працівники Львівського райвідділу міліції і поліції, особливий призначення «Ягури». Разом із ними працювали кінологи з обласного УМВС. Місцеві жителі

також не залишилися осторонь. Пошуки не припинялися протягом усієї ночі. І тільки опівніч наступного дня «Червона Шапочка», яка згубилася, не менше семи кілометрів, знайшлася. Шалені батьки, на радощах, підносили дівчинку до кожного, хто допомагав у її розшуку, і Віка при цьому щоразу голосно повторювала одне й те саме слово: «Дякую».

Вінницька область.

— Сергій МЕЛЬНИЧУК, «Голос України» —

«Надзвичайний» батальйон

На Рівненщині з'явився новий «воєськовий формування» — 123-й окремий дивізіон-рятувальний батальйон Міністерства внутрішніх справ. 60 воїнів новоствореного підрозділу присягнули на вірність народній Україні.

Одразу зазначимо, що це військовий — не для війни. Та потреба в такому підрозділі — надзвичайна. Адже територію області «перекривають» дві АЕС — Рівненська і Хмельницька, тут розташовано 26 хімічнонебезпечних об'єктів, понад 400 тисяч людей проживають у районах, уражених радіацією. Часто-густо на Рівненщині розливаються великі пожежі.

Присяга тижня

Майбутніх воїнів-рятувальників привітали на початку обласного штабу цивільної оборони та з нагоди їхньої ситуації полковник Микола Каско, перший заступник міського голови Рівного Валерій Саєко, батьки та наречені новобранців. Мешканці області впеніли, що зроблено добру і потрібну справу, адже за таких обставин, як ось, наприклад, надзвичайні ситуації в оренському районі, на допомогу постраждалим першими приходить військовики формувань ЦО.

Рівненська область.

Гастролі тижня

Богдеслав ШЕВЧУК, журналіст

Поїхали музики у Британію

Популярний на Тернопільщині брас-капелет «Кременець» під керівництвом Олександра Бистрицького концертує на туманному Альбії.

Протягом двох тижнів наші музиканти виступали тут на країнських англійських та ірландських міст у статусі учасників міжнародного фестивалю духової музики. До речі, цей колектив — єдиний представник України на престижному музичному форумі.

Тернопільська область.

хазьким ентузіазмом, йому вдалося «зажати» «чистоту» листя, як експериментував з усіма музичними жанрами. І на їх межі безкінечно винаходили прообрази гітари для наступного століття.

На знімку: Хорхе Карлос.

— Ольга КЛЕЙМЕНОВА, «Голос України» —

Азарта гра гітарних тижнів

Струни тижня

Класична гітара за своєю суттю провокаційна. Уже тому, що закрита для несподіваного ажура. І тому, що відомо, що парадокс: музика не підходить до парадоксу. Тобто дає змогу відірватися від собою та піти в себе. Отож гітара, як і належить мистецтву, є естетичним надбанням обичай.

Хоча сумнів у цьому майже завжди є. Значилося фестиваль фестивалів асоціація «Україна-Іспанія». Гітаристи міжнародного класу поділялися на сцені в різні комбінації з такими, як самі, струнниками, зі

співачкою (професором музики Ліліаною Родрігес) й навіть Заслуженим симфонічним оркестром Національної радіокомпанії України. Виступи музикантів з Іспанії, Болівії, Перу, Уругваю були доволі різноманітні, що не заважало задоволенню публіки постійно тримати на найвищій позначці.

Особливої гостроти вони набули на завершальному концерті — беніфеїс композитора та виконавця Хорхе Карлоса, іспанця аргентинського походження. Фурор у залі спостерігачів і після авторського виступу маестро (сольного та разом з сеньйорой Родрігес), і після виконання його твору «Покер тузів» на шим столітним філармонічним квартетом гітар під керівництвом Володимира Шарува.

Три дивовижні концерти, поларовані нерозрешеним серйозно гітарою киянам, утвердили ось у якій думці. Нині золота ера виконавця Хорхе Карлоса, іспанця аргентинського походження.

(Початок на 1-й стор.)

Не руш — воно зелене...

— Іване Федорівчу, зрозуміло, що на ліс не можна дивитися лише очима посто: гей-гой, черкес! Ліс був, є, захищений від надмірного зривання базю, і, внаслідок, лише та людина, яка доглядає, вирощує ліс, має знання законів і моральне право бути третейським суддею в одній суперечці між матишко-природою і життям прозоро. Тієї довилі частка можна почути нарікання на закон і правову механізм. Чи то справи так, коли йдеться про захист лісу?

— Насамперед скажу про ці багатства — у кількісному і якісному вимірах. Українські Карпати становили п'яту частину лісового фонду України і половину запасів стиглого лісу. Значна частина лісів в області — дев'ять відсотків — належить до природно-заповідного фонду. На 41 відсоток площі встановлено особливий режим ведення господарства, бо ці ліси виконують рекреаційні і кліматогорно-роль, регулюють водосток, захищають від розмивання ґрунту.

Лісники області, попри недостатнє державне фінансування, виконують увесь комплекс робіт — від заготівлі насадження до охорони лісу. Завдяки лісоводним і лісогосподарським роботам протягом минулого десятиріччя поліпшилися вікова структура, породний склад лісів, зросла кількість стиглих насаджень. Останні роками поспіхом займаємося відновленням лісів з використанням сосни келдрової європейської, яка витримує суворі умови високої щільності, доживає до тисяч років, та лісопродуктивної деревини породи північноамериканського походження — дугласії тисолистої. Насадження з участю сосни келдрової займають площу майже півтори тисячі гектарів, дугласії — понад триста гектарів.

А що стосується чинної правової бази, то маємо Лісовий кодекс, який регламентував усі правові аспекти, пов'язані з охороною і використанням лісових багатств. Інша річ, що далеко не завжди ці положення спрацьовують. І це, власне, турбує найбільше.

— Одне слово, ліс рубують — тріскі летять...

— Особливо цим зловживають сільські і селищні ради, до яких і лісові масиви. Доходять до того, що в деяких випадках навіть прокуратори області виявляються безсилі. Скажімо, така ситуація склалася поблизу села Прокураші, що в Косівському районі. Не підкоряючись горіям ані прокуратурі, ані районній раді. Навперейм мільйон виводять жінки з дітьми. Мовляв, неї ліс належав нашім батькам і дідам — я їм масю право вбивати з ними, що хочемо.

— Та як нам алломо, місцеві органи влади можуть розпоряджатися частинною лісовою масивом на власний розсуд, і це не суперечить закону.

Таким правом наділено лише обласні ради. А як вони детерують ці права районним радам. Для сільських і селищних рад лісокористування обмежене територією того чи іншого населеного пункту. А в той же Прокураші з погнутання сільради люди з пілами і сокирами загнаною в лісові масиви і нищать лісові насадження.

На охоронця — з сокирою

— Самовільні рубки, як різко почастішали в області, спонукають суспільство задуматися над питанням: Ціною мірою так. Бо коли бачиш не має де заробити навіть на хліб дати, то він готовий на все.

Але в карпатському лісі почастішали стук сокири особливо після рішення обласної ради 1990 року передати частину державного лісового фонду місцевим

радам. Отут і почалося. Сільські і селищні ради, до яких прилягають ліси, почали самовільно брати їх під свою руку. Чи точіше — сокирою. Хоча, повторюю, це перотратива лише обласної ради. З державного лісового фонду вилучено майже шість тисяч гектарів лісів, де в основному і почалося всі ті бідні, про які ми говоримо.

А безкарність породжує нові протизаконні дії. Трапляється, що проти працівників лісової охорони карми застосовують грубу фізичну силу, погрожують зброєю або розпоролюють з хімічними речовинами. Так сталося, зокрема, і на території Куського держлісгоспу. Отож зокрема, і на території Куського держлісгоспу. Отож зокрема, і на території Куського держлісгоспу.

зокрема ракетної частини біля Надвірної, уже давно немає, а ми й досі отримуємо пояснення підписміста Міноборони з приводу «стратегічних інтересів». Отож через «стратегію» безгосподарності військових — а їм належить сьогодні на території області 15 тисяч гектарів лісу — зелені ділянки просто бездарно. На окремих ділянках уже неможливо знайти жодного цінного дерева.

**Деревина — не щербін.
Довго лежати в лісі не може**

— У карпатських лісах протягом останнього століття ніколи не знамаж стук сокири. За австрійських і польських часів деревина потягали йшла в Європу, після другої світової — на шахти Донбасу... Тепер її також провалять у Польщу, Чехію, Угорщину, щоб заробити якусь копійку. Чи масю підставити для тривоги з приводу надто інтенсивного вирубування карпатського лісу, що негативно позначиться на екологічній ситуації в регіоні? Як то було раніше.

— Ніні прагнемо рубати в межах розрахункової лісооснови, яка останніми роками до того ж використовується лише на 60 відсотків. Ахже заготовлений ліс треба ще й проплатити. І за такою ціною, щоб не мати збитків. А коли реалізована деревина не дає прибутку, то лісники її не чіпають. Нехай некасає ніякого лісного часу. Деревина — не цукор і навіть — не щербін. І довго тримати в лісі неможливо. Бо через два-три місяці її якість істотно погіршується, а через півроку вона стає значущими проблемами. І не більше.

Отож спільно з облдержадміністрацією впроваджуємо лісокористування. Так, останніми роками, рубовилися лише стиглих лісів. Зокрема, в 1989—1990 роках, де заготовили багато підписміста і організації — як кількість сгнута підписміста. Звичайно, не ускладнювало контроль за дотриманням лісничих вимог. Щоби того уникнути, торк кількості лісозаготівельників зменшено до 150, а надалі їх треба скоротити до мінімуму. Щоби то роботу виконували тільки спеціалізовані підприємства. Розпорядженням облдержадміністрації затверджено положення про порядок проведення в області лісозаготівельних робіт, розробили умови тендеру.

Наші лісники, як і в Чернівецькій та Закарпатській областях — доволі молоді, ім лише три роки. Отож ще не мають належної бази і перебувають у гіршому становищі, ніж в інших регіонах. І, звісно, не можуть належними силами істотно поліпшити свої фінансові показники.

Державна програма соціально-економічного розвитку Карпатського регіону практично заведена в повітря. Безробітні жителі при німському рубанні дерева і мотують не своїм правом на відвізні збитки, а тим часом фактично знову й знову констатують. Карпати — регіон руйнівної скарибності. Немає дати злом і роботу, і достаток. Чи бачите ви ту нічотку, за яку можна витягнути проблеми регіону? Зокрема й ті, про які ми сьогодні гадуємо.

— Цимні ноточками з передусім сільськими шляхами, що з'єднують області з п'ятимасу сільськими державами. Державна програма передбачає частий розвиток транспортної мережі у лісовому фонді Карпат, що сприяє господарюванню і лісозаготівель на екологічно економічній основі, розвитку загальної інфраструктури та рекреаційно-туристичного комплексу.

— Зацікавлені зникла інвестора?

— І то, очевидно, наслідок. Та коли з'являється тут європейські транспортні магістри з потрібною інфраструктурою, то карпатський ліс, який захистимо сьогодні від бездумної, безсистемної експлуатації, справді стане на величю.

Івано-Франківська область.

Рубають ліс...

Бездумно, безсистемно. На сотнях, тисячах гектарів, вилучених протягом останніх років з державного лісового фонду

лісоохоронці змушені були застосувати табельну вогнепальну зброю, боми втрутати власне життя.

Протягом останніх двох років у 13 випадках змушені були звертатися до правоохоронних органів, щоб взяти під правовий захист працівників державної лісової охорони. Так, у Верховському районі тріснув крадіж, як вчинили злісний опір охоронцям, засуджено до двох років позбавлення волі і сім'ї штрафів. Правила, засуджені поки що не відбувають покарання, бо мають на утриманні малих дітей.

— Можна зменшити потяг поповнення класиче матеріалів, становить за державний кошт і з допомогою штрафів. Чи вони такі невеликі, що не зупиняють зловмисників?

— Навіть, штрафи за самовільну рубку — доволі відчутні. Зокрема, за рубання дерева діаметром близько сорока сантиметрів біля лісу треба заплатити 600—700 гривень. Але наші люди суд задовольняє у лісному руб частково. Скажімо, подаємо позов на 5—6 тисяч гривень, а суд виніс ухвалу на суму в десять разів меншу. Та і ці гроші нерідко в державну казну не потрапляють. Бо як виступити гроші з безробітного? Хіба не пустити його майно з молотка.

— Є ще ліс, що належать військовому відомству. Раніше тут було нинішньої людини вгадати не встала — все перебувало за сім'ями замками чи точіше — за колючим дором. А як тепер?

— Колючими наслідками військових об'єктів,

**Ігна ГОРНИЧЕНКО, журналіст
Цигарки небезпечні і для здоров'я, і для бюджету**

75 мільярдів цигарок було реалізовано минулого року в нашій державі. З них — 54,5 мільярда виготовила вітчизняна потужна промисловість. Ще 20 мільярдів потрапили до України контрабандним шляхом. Параконне вислідок несподіваного внесення в країну тютюнового товару суми збитків становила трих 318 мільярдів гривень.

Різнокаліберними партіями приймає до наших теренів контрабандний тютюн через «пропущені» кордони з самопроголошеною Придністровсько-Молдавською Республікою. Зокрема, сіві прихильники, які існують в Котовську, тому що фізично неможливо перекрити таку ділянку. До речі, саме котовські прикордонники вже нинішнього року затримали на об'їзних шляхах «неплательні» цигарок на 900 тисяч гривень.

Практично щодоби з Європи в Молдову та Придністров'я приймає в середньому 10—15 сотень «каміонів», що везуть «тютюновий продукт» за підпорядкованими документами. Частина товару одясе у нас, частина — прямує транзитом далі. Середими та дрібними партіями цигарки намагаються ввезти різноманітні люди «бізнесмени» — і наші, і молдавські громадяни.

Що ж завдяє бачити надійно захищені економічні рубіжки держави? Перелісу — недостатність шильності окремих значення ділянки, низький рівень матеріально-технічного забезпечення військ і наявність великої кількості об'їзних шляхів. Сьогодні всі обставини роблять українсько-молдавський напрямок досить «продуктивним» для контрабандистів. Другий чинник, не менш важливий, незверненість договірно-правового оформлення українсько-молдавської ділянки кордону.

Застається, ще довго доведеться платити «контрабанді», випускаючи разом з тютюновим димом на вітер державні кошти.

КАМ'ЯНЦЬ-ПОДІЛЬСЬКІ БАТ «АГРОПРОТЕХТОКА» ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО ЗАГЛЯНУТІ ЗБОРА АКЦІВЕРІВ ВІДБУДУТЬСЯ 11 ПЕРСНО 1990 РОКУ ОБ 11-й ГОДИНІ В КЛУБІ БАТ «АГРОПРОТЕХТОКА» РАЗУ. КИЇВІЗ КОРИСТОВАТИ, 25.

Порядок денний:

1. Запит правління АТ про підписку роботи за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії АТ.
3. Довіра членів правління.
4. Любими спонсеровані ради.
5. Висновок змін до статуту.

Регістрації учасників зборів з 8 години 11 вересня 1998 р.

Правління БАТ.

4 липня 1998 року, № 126 (1876)

Але для того вони мають отримати майновий статус

Серед п'яти перших володарів цієї нагороди значиться і прізвище дійсного члена Академії економічних наук, президента тернопільського акціонерного товариства «Ватра» Романа Ярмчука. Зустрівшись з відомим підприємцем, ми, певна річ, не могли обійти увагою ту ситуацію, в якій сьогодні опинилися вітчизняний виробник. Як і не загадати відомого економіста, чим іменем названа медаль.

міксі. Безперечно, утримування в чималіших розмірах грошової маси для Америки кінця 70-х років було шкідливим прийнятим варіантом. Але спільно це копіювати нам, прийняти, найімовірно, не варто. Чому, що наш народногосподарський комплекс обслуговують лише 12 відсотків грошей від потреби. Тоді Японія цей показник сяє 56 відсотків, а в Англії — 60, тобто тип, який не підходить цілком системно об'єкту «товар—гроші—товар», тимішемо її заробітної плати і інших соціальних

чи справді це розв'язання проблеми платежів? Якщо жовтою треба запустити в обіг новий верстат? А якщо то це все-таки коринтська криза? У випадку вибору, який виб'є якісну продукцію і який залишить споживачів, це означає гарантії на час отримання грошей незалежності правової борги, які не вважаємо, їх борги, не продавати, закласти, пенсії чи розпорядитися іншим чином. Тобто новий парадокс ринкової механізми створення грошей. Власне, це це з вироблена величина грошей. І саме це породило найбільш раніше дефіцит грошей, переріс у грошовий голодомор, що повів на розвал держави.

національного статусу, підприємства позбавляють ліквідувати роботається гіпотези підприємства, а то й інших банкрутства. Навіть підприємства, які виходять конкурентоспроможну, не застраховані від банкрутства, оскільки кризу створює погані підприємства, не беручи до уваги господарства в державі. Тому держава не повинна запровадити сприятливий умови для економічного розвитку підприємств, які виходять з ліквідації підприємств і зняти податковий навантаження з цих підприємств, які зусилля, вклавши в стабілізацію в економіку, будуть марними. А вивантажити катаклізматором у зв'язі з цим проблеми підприємств, зокрема, надання національного статусу банкам і їх

це не єдина умова по-
няття ситуації. Платіжна
— хвороба оборотних
в підприємств. Їх можна
виплатити банківськими кре-
дитами, однак, знову ж таки,
виплати інших кабальних ста-

штую, поки відсутні
альні зміни на краще.
ісметва і в умовах жор
о монетаризму можуть
давати собі раду, але
ьому держава мала б
до розумних меж по
і захистити внутрішній
с. Щоб цей мізер гро
який маємо в обороті
ні, не обслуговував
вропи, а ефективно
вав на українську еко
у.
нопіль.

«Єдиний мій внучку. Пишу тобі знову, бо відповіді так і не дождався. І залишається мені старому лише на твою увагу та ласку сподіватися. Бо, мабуть, тільки ти тепер, внучку, зможеш мій білі зарадити.

Як вже писав тобі раніше, біди мешканців всього нашого селища почалися після закриття шахти. Можливо, і скажеш греш із нею, але що таке шахта для округи? Годувальниця. Єдина і незамінна. Нехай наче й плохенька останнім часом, але майже тисяча душ і роботу, і поміч всьому од неї такі мають. Та й чин, гірники-пенсіонери, теж на неї мало не жилися. Бо хто намір старість бодай когосьчану пенсію платитиме?..

Все! Хана, як той казав. Нема шахти вже чотири роки. Оди руїни лишилися, бо ніби от да тут пройшла. Усе к бісу розлачали: і алчм-будинок, і баню, і ідальною, і магази. Тільки руїни похмуро стовбачать, як після війни. А що? Ти не повіриш, але люди із сусідніх селищ, як і їзять автобусом через нашу територію, поміж себе не місє так і зуть — Чечня. Сам чув. «О, — кажуть, — через Чечню їдемо!»

Воно, коняшно, може, й схоже. Та знізався по величкому секрету, вичуку, що ло руїн всі потроху руки докладали. Бо як було діло? Шхату закрияв, але наземні приміщення не стояли, як грім! Добротні, скажу, не булови — зразу по війні зведени. Ага... Так ось, думаємо, почалу приміщення почнуті демонтувати. А яке, може, використають по-господарському. Не пропадати ж любов.

Еге! Казала Настя, як удасться! Таке почалося. Тут же все, як на долоні. Чуємо шночі: на шахтіє подвір'я вантажні автомобілі гир та гир. І так за ніч кілька ходок роблять. Вивозить, значить, ниншом начальство все, що ще ціну мас.

Ну, а наш люд сам знаєш який. Тільки дай. Якщо таке діло, то почали й собі все розтягати наліво і направо. Навіть серед білого дня. Якби не вірши, прийдіть та подивися: майже біля кожного двору кулі цегли складено.

Та осоружий руїни це, вичуку, ще півбіди. Бо як закрили шахту, то нібито й усе селище з ісю закрилося. Ніби й не на острові, а ніякого зв'язу з світом немає.

Павло КУШ. «Голос України»

Павло КУЩ, «Голос України»

ку зі світом. Жодного тобі телефону, бо всю лі-
нію, наче корова язиком злизала. Чи тобі
«швидку» викликати, чи ще щось — і не питай,
бо мене звини.

Оце, щоб не збрехати, здатись, восени тра-
питься пожежа. Біг бідолах викликати пожеж-
ників за кілька кілометрів аж до сусіднього се-
лення. Куди там! Згоріло, поки бігав, усе до-
дінка: сіно, сарай.

А ще більше лихо з пеисіями. Востаннє носили ще за грудень минулого року. Та й не ще нічого. Ми попереду. Бо гірникам на найближчій шахті, он, кажуть, вже рік, не платять. Ну, там по десятих колись тикнуть і все.

Вже дорогу до магазину почали забувати. А чого туди погнати? За витрішками? Тому й товари зайти всі вивезли. Один хліб привозять — і весь торг. А пролавінши за це вже треба молоком за шкідливість давати. Вона, серпенька, аж слюзками дається, як починаємо їй ще зласку клаятися. Мовляв, залиши в борг — колись віддам. І якби ж одне просило, а то геть усі без грошей.

У зв'язку з цим скажу тобі, внучку, ось таке. Куди не пішли, мабуть, і сам чув, гомонять про нинішню молодь, що не хоче в шахті працювати. Кіоски поодичили в місті і торгують, скі-такі трутні. Воно й правда — молодих дубурів теж у шахту ломаюмо не загоїшиш. Однак хто ж туди піде за таких умов?

Ти грамотний, то міркуй сам. Я особисто майже 40 років від землено працював: я закладаю мене, і горів... і що? А те, що скрутив би душу, так рука саме ручкою зайнята (а ліва, сам знаєш, не слухається мене). Адже пенсію мій нарахували аж 66 гривень. Стільки, а може, більше має той, хто все життя штани в конторі протинав!.. Ну не гали. скажи?..

Мабуть, набрид я вже тобі, внучку, своїми скаргами. Тому наміслюсь перейти до діла... А точніше, попрохати — забери мене звідси. Пропаду я тут. Бо немася чекати сіл терпіти і невдоволю, з якого боку чекати підмоги. Хотів бодай якось самотужки до тебе їхати, та не наважився. Але коли напишеш, що не проти, приїду і тягарсь для тебе не буду.

На цьому бувай здоровий. І напиши, а ще краще приїжджай, бо пошту в селіщі, балакають люди, закривають. Отож твій лист може безнадійно заблукати.»

У листі на кшталт «до міста онуку», повірте, вигадано дуже мало, і під ним підписалися б багато людей похилого віку, які, покинуті напризволяще, доживають віку в шахтарських селищах. Одне з них — селище шахти № 25 міста Свердловська.

Власне, від шахти залишилася тільки назва та руїни. А з 800 мешканців половина — пенсіонери. Саме ветерани війни та праці, інваліди, солдатські та вдови загиблих гірників (всього 17 підписів) написали до редакції про свої поневігання.

Всі надії тут пов'язують тільки з найближчою працюючою шахтою «Харківська».

І небезпідставно. Адже, як запевняла секретар Шахтарської селищної ради Надія Король, після того, як директором «Харківської» став Володимир Лазуренко, проблеми селища стали поступово роз'язуватися. Приміром, вже відновлено роботу телефонів на пошті, у школі та медпункті. Завдяки шахті вдалося налагодити

Неаигадане

НАХ ШАХТИ

водопостачання — проблема донедавна доволі гостра. Поліпшилося й відвантаження побутового палива.

— Робимо все можливе, — розповідає Володимир Лазуренко. — Інша справа, що не одиницею махом не вирішувється. Нині кількість тих, хто має отримувати на шахті вугілля, — понад 2 тисячі чоловік. Хіба реально за один раз видати все, заборговане роками? Звісно, ні. Але із завданням — не дати людям взимку замерзнути, — вважаю, упоралися. Бо хоча б по машині палива всім дали. І в першу чергу інвалідам і ветеранам війни та праці.

А в цілому на шахті не в захваті від такої практики, коли працююча стає правопорушницею закритої. Заборгованість у зарплаті, регресивні виплати, пенсії, відвантаження і палива плюс об'єкти соціальної сфери стають неабияким тягарем. Тим паче, ті-таки «Харківський І» своїх власних боргів вистачає по зв'язку: майже рік не отримують ту зарплату гірники. І в той само час шахта поки що залишається гарантом підтримання життєздатності шахтарських навколишніх се-

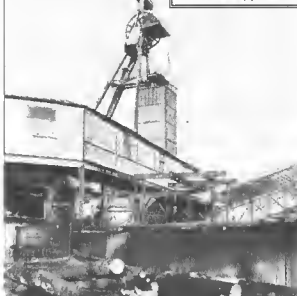
А де ж підтримка держави? Ажжє після початку «реструктуризації» вугільної промисловості у більшості випадків все звелось тільки до фізичного закриття шахт. Не більше. Тому лист «до міста оиуку» хочеться закінчити невелич-

«Бач, мало не забув, вичуку, про ще одні прохання... Ти там ближче до керівників. Ага, при нагоді запитайся у них уважніше. Чи вразились вони і план здоров'я ступуд, м'яко кажучи? Чи ще нівальчір, вибачай, у них щодому сходиться? Попитася, любий».

До чого все це? А медзавою, писала газета, у Долиньки запросили колег з Ростова, аби похвалились досвідом роботи шахт. Чусь!?! Не знаю, куди тих гостей волонти і що їм показували. Але знаю точно, куди їх не велили, у шахтарські клуби. Там було багато очукотих і почутіх у виробничо-технічних питаннях людей. І тому добудишся до шахт у Донбасі закрити б називали...

Луганська область.

Неаигадане

Людімила МЕНЖУЛІНА, Олександр КЛИМЕНКО (фото), «Голос України»

Вітчизняної економічної еліти додалося

Ну хто в 1989 році міг припустити, що Україна зовсім скоро вийде на міжнародну арену рівною серед країн, і заквітчить тут справжнє дипломатичне і зовнішньополітичне життя?

Мріяли мріяли багато хто... А от професор Анатолій Палаєнко, ректор економічного університету, взяв і відкрив тоді ще спеціальність «Міжнародні економічні відносини». З групою викладачів-ентузіастів провали перший набір студентів-міжнародників. Тому що не лише широко вірили в цей люди у високое призначення своєї батьківщини й економічний розквіт, а й успішко допомагали здійсненню цього.

Сьогодні студентів найпрестижнішого й популярного університетського факультету — міжнародної економіки і права знають у Нью-Йорку, в Единбурзі, Парижі і Лондоні — скрізь, де ті мають можливість вдосконалювати знання у вузах-партнерах. А випускників — провідних фахівців українських держзакладів, вітчизняних і міжнародних корпорацій, керівників фінансових і підприємницьких структур можна зустріти в будь-якому куточку світу. Цінують їх, і досить високо, за знання, працелюбність, невечірню природу кмітливості.

«Пам'ятайте наш девіз: розвиток, динаміка, конкурентоспроможність!» — наставляв інших випускників декан факультету доктор економічних наук Дмитро Лук'яненко. І, будучи певни, вони якраз не забудуть! Здорового гонору тутешнім юнакам і дівчатам не познати.

Оже, якщо у верхах єсеріоз замислилися про свіжий струмінь і нові сили, підкажемо адресу. Дуже надійну.

Три кити «трикутника»

Одним з результатів візиту Президента США Білла Клінтона до КНР стало утворення своєрідного «трикутника» Америка—Японія—Китай. Народження такового альянсу, насамперед, необхідно для підтримання безпеки в неспокійній Азії, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Згадувати «геометричну фігуру» можна приймаючи до багатьох як політичних, так і економічних проблем регіону. Повернувшись, слід виступити єдиним фронтом проти Індії та Пакистану, аби ті не причинили ядерні випробування. По-друге, на плечі «трикутника» може лягти і почесна місія мирити Північну та Південну Корею. Принаймні, посидіти їх за стіл переговорів потрібно.

По-третє, залишається розв'язати проблеми економічної безпеки в Азії. Японія — одна з провідних держав регіону — надзвичайно постраждала від фінансової кризи. На підтримку друга з «великої сімки» США вже не поспішали ще мільярди доларів. І, схоже, світло в кінці тунелю проглядається: діями в Токіо оголошено програму реформ банківської системи країни.

У цій кризовій ситуації роль Китаю дуже важлива. Доки Пекін вижлятає супротив девальвації юаня, дотримання в цій частині світу не поглиблюватиметься.

Хоча й КНР чимало втрачала від останніх пертурбацій на фінансовому ринку, проте певна її закритість для іноземних компаній зумовила те, що нині економіка країни в ліпшому стані, ніж економіки сусідніх держав.

Варто згадати, що донедавна про утворення будь-яких «кулачків» за участі Японії та Китаю водночас годі було й мріяти. Відносини двох держав стали ще стриманішими після підписання США та Японією угоди про співробітництво в оборонній галузі. У цю співпрацю мав брати участь і Тайвань, який у Пекіні вважають частинкою китайських держав. Як наслідок — Біллу Клінтону під час візиту до КНР довелося не раз пояснювати, що співробітництво Вашингтона з КНР не справляло проблем трьох країн і США підтримують ідею «одного Китаю» з об'єднанням усіх його островів та провінцій, зокрема й Тайваню.

Нині, здавалося б, напруженість знято. «Трикутник» вітають усі. Хоч, як завжди, без нездоволення не обійшлося: у Гонконгу протинання американсько-японського співробітництва провели демонстрації протесту, під час яких спалили прапор США та портрет Білла Клінтона.

Надія БЕДРИЧУК.

Яна СТАДІЛЬНА, «Голос України»

Китайські раби на Єлисейських Полях

МИ ВЖЕ торкалися на сторінках «ГУ» теми рабства, що розквітло в наші дні. В одній із публікацій вихло про те, що в переважній більшості цей бізнес квітне в країнах з нестійкою економікою або, як це красиво називають, «перехідного періоду». До речі, багато з них, зокрема азіатські, давно вже зазнали в такому стані... Однак і в багатовалютній Європі не все так чудово і дідно наслідуються, як нам бачиться зі своєї «перехідної» дилеми. Наприклад, глава МЗС Франції відкрито визнає існування в країні рабської праці й «тиньової економіки».

Отож, згідно з заявою міністра внутрішніх справ країни Жана-П'єр Шевенана, в сучасній Франції є і справжня рабська праця, і повторна «тиньова економіка», і розгалужена мережа постачальників для неї робочої сили. Він був змушений оголосити ці факти у зв'язку з петніями низької промислової організації країни, які вимагали надання вилу на проживання 700 китайським громадянам, частина яких веде зараз багатозначну головоломку біля одного з паризьких соборів.

У своїй заяві міністр відомився легалізованим перебуванням в країні китайських імігрантів, мотивувавши це тим, що в такому разі тарифи на переправників зростають у чотири рази.

За словами Шевенана, нині тисячі несплатених китайських імігрантів працюють усядь і вночі у підпільних швейних та галантерейних майстернях. Вони одержують за свою працю лише кілька, щоб відшкодувати 150 тис. франків (25 тис. доларів), котрі кожен з них винес несплатним посередникам за переправлення до Франції. До того ж рабська праця китайців триває по кілька років, вель нехай це час вони майже не виходять від свого роботодавця, як правило, китайця чи турка. За даними французького МВС, 1997 року до Франції таємно прибуло 2500 китайських громадян і більшість з них заступила на свою каторжну роботу в підпільних майстернях.

Хоча міністр і різко засудив дії «переправників-работоргівців», так само як і «нещасливу екзотизацію праці китайських імігрантів», з даних французького МВС не випливає, що поліція прагне покласти край цьому жалювому явищу. Судячи з подібних статистичних викладок, усі сили вони спрямовують на виявлення прибутків підпільних майстерень та боротьбу проти несплати податків...

Погодьтеся, навряд чи констатація факту і такі дії можуть дати практичний результат з викоренення цього явища. Однак обговорення теми рабства в пресі, можливо, допоможе тим, хто з відчаєм чи з будь-якої іншої причини може потрапити в тенета работоргівців.

До речі, на цьому тижні саме у Франції у страсувакому Парламенті Європи почалися міжнародні слухання з проблеми торгівлі людьми з метою їх сексуальної експлуатації. Рабство дівчат, жінок та дітей, насильницьке їх перетворення за межами батьківщини на жорстких коханні особливо актуальні для України. З нашої країни щороку сотні таких «пташок» потрапляють до вміло розставлених дітями тенет. Саме тому зробіть доповідь з даної проблеми від України було запрошено Уповноважену Верховної Ради з прав людини Ніну Карпачову. Нагадаю, що саме вона — автор першого на пострадянському просторі закону про кримінальну відповідальність за торгівлю людьми, який нещодавно запроваджено в Україні.

Схоже, Європа на порозі XXI століття серйозно замислюється щодо цього ганебного явища, відомості про яке хотілося б залишити лише в підручниках з історії людства. Можливо, несправді рабство буде оголошено справжню нігуну.

Схоже, Європа на порозі XXI століття серйозно замислюється щодо цього ганебного явища, відомості про яке хотілося б залишити лише в підручниках з історії людства. Можливо, несправді рабство буде оголошено справжню нігуну.

Схоже, Європа на порозі XXI століття серйозно замислюється щодо цього ганебного явища, відомості про яке хотілося б залишити лише в підручниках з історії людства. Можливо, несправді рабство буде оголошено справжню нігуну.

Схоже, Європа на порозі XXI століття серйозно замислюється щодо цього ганебного явища, відомості про яке хотілося б залишити лише в підручниках з історії людства. Можливо, несправді рабство буде оголошено справжню нігуну.

У село, в Голландію!

Наталія ФІЛІПЧУК,
«Голос України»

Якось мені поновило побувати у Нідерландах. І знаєте, що найбільш вразило з цього побачення — це країну? Голландські села! Можливо, тому, що вони аж надто відрізняються не тільки від українських, а взагалі від європейських сіл. У боротьбі з Північним морем за сушу голландці набували безліч каналів, намагалися відвести воду в середину країни і проложити берег. І село, в якому я побувала, каналом поєднане, немов під лінійку... Звідси кожного будинку в гарі — авто, до маленького причалу прив'язані катери, на якому значно менше, ніж на машині, можна дістатися, наприклад, Амстердама. А на дворі — садок, клуби, де поруч із тольканими «ростуть» скульптури гномиків, узутих в національні сабо.

І ще вивело в око численна кількість вітражів, поставлених не лише для краси. Такий вітраж може щільно забезпечувати енергією цілу ферму і око радусі, і довкілля не забруднює, і економія в господарстві.

А ще голландці пишаниються, що їх називають країною туклянів та вітражів. Тому я роблю ще кілька, аби підтримати цей імідж.

Прийшов. Побачив. Сфотографував

На знімку: типові сільські пейзажі Нідерландів.

Сам дурень

Сьогодні в Центральному Будинку журналістів у Москві починається фінальний турнір 3-го чемпіонату Європи з каратської гри у підлітків до 18 років.

О 16:00 з 1/8 фіналу в боротьбі вступили чемпіон світу ФІДЕ з Італії Анатолій Карпов, лідер ДЛПР Володимир Болдирев, журналістський письменник Аркадій Арканов, телеведучий Леонід Якубович, голова комітету Держкультури Сергій Говорухін, відомий футболіст гравець збірної СРСР 90-х років Вадим Халіптулін.

Цікаво, хто ж буде найкращим у цій суперінтелектуальній грі?

Громадяни відпочивальники, будьте пильні

Звісно, не всім нашим співгромадянам достатньо відпочивати на морі, а тим більше на Середземному. Однак тих, хто... Іспанська поліція попереджає туристів і відпочивальників, будьте пильні!

Традиційно липень і серпень в Іспанії вважають піком туристичного сезону. Водночас починається й пора відпочутку, коли мало не всі Іспанці залишають міські житла й вирушає на ті самі середземноморські пляжі та гірські курорти. Букавально з

поневадки очкують, що до місць відпочинку попрямують понад 3 мільйони осіб. Воїнути «золотий» час починається і для величезної армії різноманітних аферистів, кар'єрних шпунерів, кішеничових злодіїв, думачників. Словом, представників злодійських професій, що діють як у зонах найбільшого скучення туристів, так і в міських кварталах, де велика кількість квартир залишається без нагляду.

Іноземні туристи мусять

мати на увазі, що перше «знайомство» з любителями поживитися за чужий рахунок на них очікує вже в аеропорту. У ступіччюном Бархах, наприклад, щодня реєструють від 30 до 50 крадіжок. І це лише в зоні, де виконують десек рідних «професійних» прийоми, аби відволікти увагу прибульця і поховати його валли чи гаманця.

Часто постраждалими стають ті туристи, що в аеропорту орендують машини. Будьте обережні, якщо на світлофорі у вас «неспопіване» спустило колесо і тут-таки біля вашого авто при-

гальному водіїв, котрий лобовою пропонує допомогу. Як правило, під час поворота з колом з вашої машини зникає все: багаж, документи, гроші та кредитні картки.

Бачо так само знати, що з найбільшим ризиком грабіжники «працюють» на таких пляжах, як Коста-дель-Соль (південне узбережжя Середземного моря), Коста-Бланка (північно-східне узбережжя), Коста-Брава (північно-східне узбережжя). Іх улюблених міст — Малага, Марбелья, Аліканте, Торревьєха, Бейторм, Таррагона та Барселона.

Богдан БЕРЕЖЕТА, «Голос України»

рилетіли лебеді — сілі на воді

— Хочете побачити понад сто білих лебедів на одному озері? — це торік запроваджував мене начальник Волинського обласного виробничо-управління рибних та водних ресурсів і водного господарства — Олій Базмачук.

— Коли поїдемо, покажу вам прикраси озера, у якому Волинського Полісся. А на чистій воді — авіамо-невидимі білих лебедів...
На покатку червня цього року у східній й почує голос Юрія Поспича...

Екологія

Гарні назви в озер, поетичні...

У тих, що з'єднані між собою каналами, — Орхове, Орховець, Засвяття. Знаходяться вони майже на самому кордоні з Республікою Білорусь. Далека дорога до них від Луцька — понад 200 кілометрів. Це парку і старовинним селом Самарі. А на Воліні з давніх-давен кажуть: «Хто не бачив Самарів — той не бачив Полісся».

Розповіді Рітте пересідає на мікроавтобусі начальника місцевого управління осушувальних систем Петра Бабина.

— Дорога до озер полвова, вибоїна — на кожному метрі. «Волотку» не доїдете, каже Петро Михайлович, — Мікроавтобус старенький, але помаленьку доторкаться...
Неподалік містечка пролягає один із найстаріших меліоративних каналів України — Турецький. Побудований він ще в минулому столітті. А таку назву дав йому озеру Турське, де і бере початок цей канал. Назви озер тут поетичні: Біле, Святе, Гучне... Але це про це мова. Довжина Турецького каналу понад 30 кілометрів. Біжить по ному вода з Ратнівської землі в Дніпровсько-Бузький канал, а далі — у Оліньку, Чорне море. Колись Турецький ка-

нал слугував для спалювання лісу, а сьогодні його вода потрібна навісним меліоративним полям. Майже всі місцеві землі меліоративні. Такий ось парадокс — озер багато, а земля воли просить.

Меліоратори на Поліссі потрібні, причому вони багато користуються бездумно — розпалює дорогою Юрій Базмачук — Завжди в цьому краї озеру були багаті на воду, водились тут риба. На озері Орховець, розповідають старожили, з давніх-давен гніздилися білі лебеді. Були роки, коли цих птахів збиралося тут до тисячі штук. Я сам одного разу нараховував дві лебеді, а потім збився з рахунку...

Одне слово, у 80-х роках, після проведення «широкого фронту меліоративних» робіт, як тоді казали, почали міліти річки, пересихати озера. У літні місяці озера вода відходила від берів на кілька десятків метрів... Гинула риба, зовсім зникли раки, перестали гніздитися птахи. Не прилітали і лебеді.

— Я народився і виріс у цих краях, на березі озера Волинського, — почав розмову голова Ратнівської районної ради Ми- кола Лукашик, який казав з нами. — На Орхове в сімдесять років разом з ровесниками я брав ловити раки і мильта- тилися лебедями. Коли озера стали пере-

хати, то люди плакали, молилися, щоб вода їх не покидала.

«Ми тут, біля озера, на здоров'я не скажимося»

Пройдамо кілька шляхів, озеро Тисобов. Від нього канал веде в Орхове. На чистій воді погосподують дерев'яні човни.

Підходимо ближче. Юрій Йосипович торкнеться за плече, показує рукою у бік очерету...

— Лебеді, — шепоче, ніби боїться споклати. — Двоє... А біля них — маленькі. Та пильніше дивіться, отакі сирітські... Це вже на другий рік життя їх пір'я стає чорнішим. А ось там — ще одне велике гніздо...

До білих краєв підходимо ближче. Фотографуємо. Лебідь-шпунг витупує шию, розпускає крила...

— Ближче не треба підходити, — просить Петро Бабич. — А то сполохаємо. Слава Богу, лебеді знову облюбували наше озеро. Цих птахів маємо охороняти, як цінну пам'ятку природи.

По дорозі на озеро Орховець зблизжаємо в село Березівці. Заїхали на одне повір'я. Господар піднісати відру, наповнене водою, подає глянцеве горітько.

— Пийте на здоров'я, чиста як слюза, — припрошує. Я ове когось — зду- тра вліоста на косовий йдз... А чого ви дивуєтесь? Мені ж тільки сімдесят п'ять років. Моску батькові дав'яносто чотири відсвяткували, а минулої весни я з ним у заміні відстав. Ми тут, біля озера, на здоров'я не скажимося. Нам аби воли не поменшало. Як мене застав? Іваном Олексюком. А в нашому селі сорок сімей — і всі Олексюки. Одна родина. Звідси мій З «Голосу України» Знаю, читав таку газету. Дави б пенсію, то і я б перелетів. Скажіть, як побачити пана Президента, щоб пенсіонером пенсію платили... Так і скажіть: «Олексюки просить...» А це, свихайте, все село, все Полісся просить.

Гарний чоловічок — Іван Олексюкович Олексюк. Так і зостається він у моїй згадці з косяю в руці. Біля криниці, де поруч, на плоту з лози, сунуться горішки з чорної глинки. Кажуть, той, хто народився і виріс у горах, відірється від того, хто вперше побачив світ на озері-ному Поліссі. Мабути, то справді так. На Поліссі люди з великою повагою говорять про озеро, човни, рибу, птахів... Знаєте, що сказав мені Іван Олексюк на прощання? «Мислитеся ялиним озером, але не полюбте лебедів».

Диво природи — озеро Орхове, Орховець, Засвяття. — Як і всі тридцять озер у цьому мальовничому районі. Але сьогодні йдеться про три водойми. Ці озера віддають свою воду Дніпровсько-Бузькому каналу. Тільки протягом останніх десяти, п'ятнадцяти років відтік води був настільки скільки, що озера опинилися на межі згибіння.

Потрібно було їх рятувати, — каже Юрій Базмачук. — Після багатьох консультацій із спеціалістами на каналі, по якому йде вода з озер, ми вирішили збудувати водоспад з фіксованим порогом води. Довжина порога — 18 метрів. Ця споруда має бути з бетону, а не з дерева, змогу підтримувати потрібний рівень води в озері навіть у розпал спекотного літа. Оже, знову з'явився риба, прилітають сюди лебеді. І, звісно, поповнішали люди.

Стобю на березі Орховецького каналу, де перебігає поріг фіксованого водоспаду, перебігає кришталеве чиста вода. Ніби на дозві, видно водні ліса. Стоїть. Велич. Серед них найбільше — Орховець. Як збілих лави, вони з'являються знову підтримувати потрібний рівень води в озері навіть у розпал спекотного літа. Оже, знову з'явився риба, прилітають сюди лебеді. І, звісно, поповнішали люди.

Стобю на березі Орховецького каналу, де перебігає поріг фіксованого водоспаду, перебігає кришталеве чиста вода. Ніби на дозві, видно водні ліса. Стоїть. Велич. Серед них найбільше — Орховець. Як збілих лави, вони з'являються знову підтримувати потрібний рівень води в озері навіть у розпал спекотного літа. Оже, знову з'явився риба, прилітають сюди лебеді. І, звісно, поповнішали люди.

Стобю на березі Орховецького каналу, де перебігає поріг фіксованого водоспаду, перебігає кришталеве чиста вода. Ніби на дозві, видно водні ліса. Стоїть. Велич. Серед них найбільше — Орховець. Як збілих лави, вони з'являються знову підтримувати потрібний рівень води в озері навіть у розпал спекотного літа. Оже, знову з'явився риба, прилітають сюди лебеді. І, звісно, поповнішали люди.

Стобю на березі Орховецького каналу, де перебігає поріг фіксованого водоспаду, перебігає кришталеве чиста вода. Ніби на дозві, видно водні ліса. Стоїть. Велич. Серед них найбільше — Орховець. Як збілих лави, вони з'являються знову підтримувати потрібний рівень води в озері навіть у розпал спекотного літа. Оже, знову з'явився риба, прилітають сюди лебеді. І, звісно, поповнішали люди.

Фото Валерія БЕЛОУА.

Оліна КУШНІРК, кандидат мистецтвознавства

Аллін Власенко і його учні

Під такою назвою в Колонному залі ім. М. Лисенка Національної філармонії відбувся ювілейний концерт відомого диригента, заслуженого діяча мистецтв України Алліна Власенка, який незабаром відзначить своє 60-ліття

Музика

Росії, головний диригент симфонічного оркестру Кишловської філармонії Сергій Власов, заслужена артистка України, керівник ансамблю «Джерело» Жанна Черказова, керівник ансамблю народних інструментів «Рідні наспівні» Ніна Проценко та інші.

Власне, ювілейний концерт А. Власенка бізнесу ретельно обиди потужно виразили якості музики — виконавця і педагога. Разом з Мистецтвом виступили четверо виконавців його школи, що за останні роки свої таланти і працездатність зазнали провідної школи на диригентському пошуку.

— Володимир Сиренко, Вікторія Жалко, Ігор Андриєвський, Наталія Понімарчук.

Ефектно укладена програма ювілейного вечора сприймається як музичний дарунок Майстра та його молодших колег на втілює бажання віддати служіння музиці. Кожен з учнів Алліна Григорівна — від урочисто помпезної увертюри опери «Рієнці» Р. Ва-

нера кризь апофеоз чуттєвості фрагментів з «Прометея» Е. Стравінського та «Дуківської» Р. Чайковського до фантастично розмаїтого шалестатів у мільйонні оркестровими барвами «Валсусу» М. Равеля — зливають незалежності випрошувалися до зомішнім стриманим жестом диригентської волі й емоційно вражаючої за регулятором відшуканої музикаліти.

Творче кредо А. Власенка — твор сам себе інтерпретувати. Його йдеться про винятки диригента повнокровно розшифрувати зміст, вкладений композитором, спостерігати його у виступах його учнів. Так, патетичний жест Н. Понімарчук адекватно відповів проникливий у нескінченності канти-

деи струнного ансамблю С. Барбера. Натомість І. Андриєвський, який вперше прилюдно стояв за пультом великого симфонічного оркестру, графічно чітко провів другу частину 10-ї симфонії Д. Шостаковича з типовим стилізованим образом (динамічно атакуючим) музичної композиції. Поза увагою класичної музики залишилися в жості В. Жалко не диліжнею тематичне і ритмічне утворення музичної тканини «Трикутника» Капелана, М. де Фальє. Ім повністю відсутній диригентський запальний характеристичність скити з білети класичного композитора. Температурний В. Сиренко дуже чутливо зміни довести концепцію романтичної з перекладу на інструментальний мову «Весни» К. Дебюссі.

Ювілейний концерт Алліна Власенка представляє не лише талановитого митця, але й прекрасного педагога, що створює свій неповторний символічний майстерство. За висловом знавця кафедри народних інструментів ІММА Миколи Давидова, «ші арки професора Власенка піднімають на вишній диригентський мейстерство». XX століття.

На змину: диригент Аллін Власенко.

З 1971 року діяльність Мистецтв пов'язана з Київським оперним театром. Тут він здійснив низку постановок балетних вистав: «Діафіда» У. Левенсольда, «Марія пересторога» Ф. Герольда, «Бадякери» Л. Мінкуса, одностаттєві балети на музику П. Чайковського, Ж. Оффенбаха, К. М. Іоніска, «Дуківський» П. Чайковського, «Лісова пісня» М. Скорюцького, «Ріднава ніч» Е. Станковича. Загалом у репертуарі А. Власенка близько 50 оперних та балетних вистав, він неодноразово гастролював за кордоном — Німеччина, Франція, Куба, Чехія, Швеція, Польща, Болгарія, Японія, виступав з хоровими оркестрами Санкт-Петербурга, Москви, Мінська, має по-

над 160 фондівних записів на радіо, дві відкопії «Сильфіда», «Лісова пісня», зроблені японською фірмою NCK). Ному разом з Державним симфонічним оркестром України належить перше виконання творів українських композиторів В. Кирека, М. Дремлюка, К. Доминенка, Г. Майбороди, Е. Станковича та ін. Понад три десятиліття (з 1965 року) Аллін Григорович послідовно виконує за педагогічного роботою в Національній музичній академії ім. П. І. Чайковського. Під його керівництвом на кафедрі оперно-симфонічного диригування та народних інструментів зросло кілька поколінь обдарованих музикантів. Серед них заслужений діяч мистецтв

Пам'ятає берег Аралу

**або Кому заважав
шкільний музей Тараса Шевченка?**

КОЛИ на сцену в Києві вийшли Армак і Назар Радимови з Аралська, і одніє казахське, а другий українське мовою почали читати Шевченка «Заповіт», присутні ж українці з неабияким інтересом. Лебедь хлопці закінчили, пролунали грим оплески. Багато хто не соромився сіла — так розчулені глядачі були. Наступний епізод зі свого життя, Людмила Володимирівна Саложихина також не може отримувати від сіли. Айме саме так і виступає, і виступає, і виступає, і виступає концерт аралських сіли на берегах Дніпра перефразуючи творчість епітою. І хоча з часом жінка виступає, жінка пама'ає все до дрібниць.

[illegible]

А вже повернувшись додому, діти вирішили організувати у середній школі № 14 пошукову експедицію «Місіями Т. Г. Шевченка». Керівником, звісно стала Л. Саженикова.

З отих листівок, привезених із Києва оформили перший стенд. А потому відправилися вивчати шевченківські місця на Арапі.

Розпочали з селища Раїм. Колись тут був форт і звідси в далекому 1848 році почалися дослідження Аральського моря експедицією вченого А. Бутакова, і склади якої був солдат-художник Тарас Шевченко. І зовсім інакше діти почали сприймати басені й добре відомі їм малюнки Т. Шевченка, зроблені ним на Аралі: «Укріплення Раїм 1848 р.», «Шхуну на «Костянтин»», «Михайл». Все це набуло

ло глибшого змісту, стало для них ближчим, ріднішим.

Людмила Володимирівна зі своїми вихованцями, звичайно, побувала й на Кос-Аралі. У тих місяцях, де експедиція Бутакбова зупинялася на зимівлі і де опальний художник створив свої чудові картини «Стоянка на Кос-Аралі», «Місячина ніч на Кос-Аралі», «Тигр» та інші. Разом із дитини вчителька відала себелем часткою того світу, що зображений на Шевченкових картинах.

— У Пушкіна була Болдинська осінь, — каже Людмила Володимирівна, — а в Тараса Шевченка — Кос-Аральська зима... Власне, тоді він створив і знаменитий кос-аральський цикл віршів. Матюшкін їй вірші увійшли до культурної скарбниці України та Казахстану, їх зняли в інших країнах

Не обмину в своїй творчості Тарас Григорович і відомий острів Барсакельмсь (у перекладі з української — «Підеш — не повернешся»). І тут побувала невтомна Л. Сапожнікова зі шкільною експедицією. А також на місі Ізнді Арал, який знайшов втілення у творчості багатьох поетів-художників.

Потім із зібраним у подорожах матеріалом Людмила Володимирівна та її вихованці знову поїхали в Україну. Тоді, 15 років тому, й відбувся той виступ на київській сцені, що приємно вразив столичну публіку.

— Я досі пам'ятаю бесіди з письменниками-шевченківцями: Олександром Іваненком, Іваном Драчем, Анатолієм Костенком, — розповідає Людмила Володимирівна. — Книга О. Іваненка «Тарасові шляхи» стала для нас своєрідним компасом. А праця А. Костенка «Тарас на Арапі» допомогла мені зрозуміти багато що з життя й творчості Кобзаря, стала для мене настільною.

Тоді у Києві, після спілкування з українськими письменниками й художниками, і народилася ідея проведення на Аралі «Шевченкового травня». Під активну підтримку Спілки письменників України і тут «першу скрипку» грала Людмила Володимирівна Сапожнікова. У «Шевченковому травні» взяли участь заслужений артист України Паоло Грамоченко, троє бандуристів — А. Мамченко, С. Петрова, А. Шутько та інші. Українські гості відвідали шевченківські місця на Аралі, виступили в школах, на підприємствах, у військових частинах.

«А ще пам'ятає Людмила Володимирівна спільну подорож українських та аральських школярів шведськими шляхами-дорогами на Арапі. Було це десять років тому. Діти та вчені з Києва й Канева відвідали місця, де у 1848–1849 роках перебував солдат Тарас Шевченко. Так міцніла дружба казахських дітей з їх українськими ровесниками.

Особливо подружжися аральські краєзнавці зі школярами Канева. Здійснили спільну подорож на Барсакель-сини, а потім у Києві разом знімались на телебаченні. І поряд із дітьми — заслу- жений діяч мистецтв України А. Гайда- мака, заступник директора музею-запо- відника на Тарасовій горі З. Таракан- Береза. Як пам'ять про ті часи у май- стерні українського художника на вид- ному місці можна побачити коріння саксаулу з міс. Бутакова на острові Барсакельсини.

За 12 років свого існування експедиція аральських школярів побувала у багатьох шевченківських місцях. Зав'язало листування з академією мистецтв у Санкт-Петербурзі, з прагнучими пам'яті рідної майстерні Т. Шевченка. В Орську та Оренбурзі Л. Сапожнікова та її вихованці були гостями шевченківського гуртка. Зустрічалися з автором трилогії «Біль о Тарасе» Л. Большаковим. Побували і на скелі на острові Миколая (Відродження), яку відтворив Тарас Григорович на картині «Скелястий берег острова Миколая».

Останній раз відвідали аральці київських друзів 1993 року.

Іспер експедиція, на жаль, припини-
ла свою роботу. Людмила Володимирів-
на вже пенсіонерка, проживає у Києві.
Ординському будинку престарілих. Але
як першу любов береже у своєму серці
спогоди про ті шляхи-дороги, які колись
сходили Кобзар. А свої враження і розду-
мки викладла в рукописі книжки «Мої Та-
расові шляхи». Та видати не має змоги
— на це сьогодні потрібні гроші. І нема-

В аральській школі № 14, де протягом багатьох років працювала Л. Саложникова і де був музей Т. Шевченка, який мав почесне звання народного, тепер інші порядки. Музей ліквідовано, втрачено все, що діти збирали роками.

— Наш музей виховував любов до рідної землі, повагу до інших народів, гордість за історичне минуле, — каже вчителька-пенсіонерка. — Кому це все заважало?

А й справді: кому?

Кзил-Орда.

Наші першодруки

Леонід ФЕДОРУК

дифузій

На фермі

Міє тітка відає,
Синими рукамі,
Тітці тітку айтер
Із вікна та брами,
Кралають зі стелі
У келюху гали...
Жовті акавель
Всюди під ногами.
Підсадає тітка
Ближче до корови,
Отбірає вим і
Рушником мажевим,
Хоч він був єдиним,
Та принесла з дому,
До шкоти скотину,
Легливу сирому
Корів сльозу корова
Дивиться на тітку:
Із пилу в ті любові...
Кінь вилізь зевдів?
Кінь у тій жовті
У відро іржаве,
... На молочні ріси

Вигляда держава. 1989 р.
На мартирологах

ростомо
 На мартирологъу ростомо
 Не в світ, то в своїх очах...
 Минулу лаємо систему,
 Нову підносимо на час,
 А потім і по ній прокляття,
 І жертвам ставимо свачки...
 Як катилися в темні трюни
 Нам затуманюють зорі,
 Слова висіли на поминках,
 Поважні в траурах носії...
 І заливаємо у шинках
 Своєї правди голоси.
 Бо вже назавтра знов готові
 Бути підносом до небес,
 Просити давати нову кров,
 Для себе і чужинця собою.
 Великі жертвами насильства

Ми продукуємо рабів,
А з тих рабів якесь суспільство
На власнім тягнемо горбі.
І знову лаємо систему
Неначебо вона не ми...
На мартирологах ростемо
Великі мертвими людьми.

Перед іконою

Колись батьки повідали про Тебе...
О Боже, розкажи тепер про них,
Чи там вони, чи може щось
...їм треба?
Чи і там над ними хтось...
...із кулаками,
Як тут, на нашій горісній землі?
Бо із життя відходять також
...хміни...
Куди? Невже киплять там
...у смолі?
Чидесь вони від Тебе недалеко,
І, може, навіть влізли у святі?
Бо, певно, з ними і Твій нелегко,
...погляд Твій, як і у мене, в сумі —
Такая вже наша доля в світі чині...
Та ось мене змине, вже зозули
Означили мене, і я в Твій дім
Придулю... А поки я прошу...
...так мало
У Тебе, о мій Боже, не гнисьві:
Погляд за мене по голівці Маму
І Татові від мене уклінись.

1997 р.

1993

Хтось каже: Час нас обдурив!..
Хтось каже: ми той Час дурили!..
І нам нагадують могили
З курганів і мовчазних брил,
Як ми за кожен Час платили,
Та все у хмарах небосхил.

1997 р.

ТРИОКІСТЬ

На край світу, до ріки
З кручани
Привели мене стежки
Кручени.
На чотири сторони
Зоряні
Привели мене думки
Зморені.
Серце я на мирний лад
Лав, і
Обрости, мов світлом сад —
Одинокість мрійних днів
Обрієм,
Не зв'язана мені — Обра
Я на цілий світ один
Зболеній,
І упертістю синів
Здоланий.
У буденність, навч кнів,
Впряманий...
І лиш там, де власна тінь,
Бажаний.

Дифузія

Секоти лъзут в друзі,
А друзі лъзут в секоти...
Прийшла доба дифузій
Злидоту у брідоту.
Що все йде по спіралі,
Та всьому справжню міру
Дає нам світ реалій.
Життя же по колу
Як звично авторалі:
За стартом — фініш, кома
І знову — фініш, кома...
То чорна й біла смуга,
То лъдуть за днями ночі...
А звідси й сутність друга
То зачма, то вовча.
І щопню народові
Нещасний жерув випав:
Кідай чорну сім'ю броду
І в новітній виставі.
Фатальний вірє обставин
На небозводі Збіг:
Сузір'я Змія з Фантомом
Точувть сузір'я Ліри.
І пруть секоти в друзі,
А друзі у секоти...
І в доба лъдоту
Злидоту у брідоту.

1996 p

КОЛИ жай вірші, окрім
співлетрежаних, чи
як чимось допоможуть
тобі, — це те, на що
я потай сподіваюсь.
Значить, я не самотній,
коли мене хто
розуміє... мені є що
казати тобі. Це
дасть мені точку
дуже опори, точку
якої я зможу оберта-
ти вже навч з тобою
світ Країни Нездій-
снених Бажаж, Мику-
лого Почуттів і То-
ного Жалю. Найбіль-
ше, на що я сподіваю-
ся, це те, що, пере-
читавши, кої з твоїх
розповідів ними, ти
зможеш вжити, вист-
ояти, не втрапивши
Любові Чудове

АВТОР.

Когда тебя со мною нет
Ажурным дымом сигарет
Писать пытаюсь твой портрет
В овале тонкого колбы.
Но тает контуры лица...
А сигаретам — нет конца...
И тает все, как первый снег:
Твоя любовь, счастливый смех,
Твой неконченный портрет...
Лишь на висках не тает след
Холодных зим прошедших лет.

Догорает свеча
Я бесильно молось,
Догорает свеча.

Юджин ПАПУША

Любові чудове світло

И гсущавтся грусть,
О разлуку шепчут...
Что останется мнѣ —
Я узнаю с двух слов
Махты в тишине
Равнодушных часов.
И моли не моли —
Твои губы молчат...
Нет лекарств от любви —
Только мѣд падача!
Сталь с тоской запоет
И с закатом клинка,
Мою боль разольет,
Брызнув на обложка...
И любви не любви —
Умирает свѣча...
Но прошу: не губи
С безразличьем врача...

Твои глаза пустыне,
Твоя душа — пустыня,
В ней всюду миражи
И реки Прошлой Лжи.
В пустыне бродят тени
Давно забытых чувств,
И в сердце слышны еще
Из пересохших уст.
Там темными ночами
Цветет дурман-трава
И шепчет всем слова
Слова из Обещаний.
И в полночь из растений
Считается на песок,
Как будто бы из венцы,
Горячий черный сок.
И в полночь из растений
Там птицы не поют,
А плачут, слово дети,
И гнезд нигде не выют.
Стоит в пустыне этой
Исчезающая гора
Там прожигает Эхо,
Сождевшее с ума.
В ушелее недоступном
На золоте сидит
Словом безумным
Словам любя встает.

Микола КОСІЙ, «Голос України»

Здоров'я нації — справа не прибуткова

Вкладати в неї капітал є небагато бажаючих, навіть коли йдеться про створення лікарських засобів для лікування найнебезпечніших захворювань XX століття

СХОЖЕ, відоме проповідю Нострадамуса про поєди на рубежі двох тисячоліть між військами захворілих може стати реальністю найбільших раків. Фармакологічний комітет Міністерства охорони здоров'я України почав багаторічне клінічне випробування нового протипухлинного препарату флараксин, що його успішно застосовували клініки в Харківському науково-лікувальному філіалі центру «Фенікс» для лікування найбільш несприятливих хворих. Однак уже перше зручине висвітлює його медпрепарату в Інституті мікробіології і вірусології Національної академії наук свідчить про те, що флараксин здатний боротися не тільки проти клітин, а з серйозно впливати на це небезпечну хворобу XX століття — СНІД.

Це наша спільна перемога

Про унікальний лікарський засіб флараксин, що не має аналогів у світовій медицині, та про його винахідника лікаря Івана Онісیمیвича Кулика, який повертає до життя ракових хворих мало не з того світу, наша газета розповідає вже двічі — у жовтні 1996-го та в квітні 1997 року. Та жинку це чимало часу, перш ніж офіційні інстанції Міністерства охорони здоров'я визнавали метод, відкритий, до речі, багато років тому, і наразі дозволити лікарям-новаторам лікувати не тільки протипухлинні, від яких традиційна медицина цілком відмовлялася і хто, за висловом Івана Онісیمیвича, вже на шляху до Бога, а й таких хворих, у кого шанів утратувати своє життя і зберегти здоров'я на багаторічне знати більше. Це не так мало, як наша спільна перемога, — скавав мені під час чергової зустрічі лікар Кулик. — Бо саме завдяки вашій газеті невеликому колективному науково-лікувальному центру «Фенікс» я вдалося зробити неможливе і пробити глузу стіну чиновницької байдужості і навіть спротиву, врятувати життя десяткам, коли не сотням, тяжко хворих людей, викреслених із життя застарілими методами

То що являє собою метод лікаря Кулика і його препарат флараксин з позиції сьогоднішнього, коли вже нагромаджено чималий лікарський досвід і внаслідок прийнятих знання та розуміння, що традиційні способи боротьби з раковими пухлинами аж ніяк не досконали і малофенітні? Як і найоптимістичніші здогадки ХХ століття? Можна не тан з доконого хірургічного скальпеля або так званої променевої і хімічної терапії, як завдання глибокого пізнання людського організму, розуміння того, як впливає на нього найволітніші природні середовища.

Коли приречені повертаються до життя

Медичне світове співтовариство веде сьогодні активний наступ на цю смертельно небезпечну хворобу. Лікарі борються за кожний рік, місяць, день людського життя. І в цій архіважній справі християнський колектив онкологів протипухлинного центру «Фенікс» досяг небагатьох результатів. Світовий досвід майже не знає випадків, що тяжкий хворий з діагностованою четвертою стадією ракової хвороби, що прогресує, за кілька тижнів лікування цілком несподівано, нетоксичним препаратом рослинного походження ставав практично здоровою людиною. Це визнають не тільки прихильники, а й противники нового методу лікування.

Проте лікарям центру «Фенікс» до останнього часу доводилося надавати лікувально-консультативну допомогу лише тим хворим, яким, на думку офіційної медицини, ніщо їм уже допомогти не може. Тобто доктор І. Кулик і його дослідники на Чкаленко та І. Семініну бралися за лікування приречених і багатьом з них повертали не тільки надію, а й життя. І таких неможливо перерахувати в їхній прантний чимало. Та важливіше, мені здається, сказати про інше.

Традиційна, офіційна онкологія, як свідчать практика, не така вже непереможна й авторитарна, як можна здається на перший погляд необізнаній людині. Мачош в своєму розпорядженні, за великим рахунком, лише гострий яск, сильнішою тисячі хімічних препаратів, які знають промислові турпіно, вони не усуває причини виникнення ракової пухлини, а тільки буд-якими доступними способами намагаються зупинити розвиток хвороби. Часто навіть самі медичні гірші розкритикувати як занадто жорстоко, цюпрада, людина при цьому загине раяніше...

Життя людини не повинно залежати від гаманця

Статистика зворотного застосування флараксину для лікування тих самих приречених хворих свідчить, що за тяжких форм таких поширених онкозахворювань, як рак молочної залози, поліпшення настає приблизно в кожному другому випадку. Схожі показники спостерігаються під час лікування жіночих гінекологічних захворювань. Позитивних результатів у лікуванні захворювань легень досягають у 70 відсотках. Неповторно лікуються лікарями протипухлинної ракової залози, деякі передпухлинні захворювання.

Перше поки що справи з лікуванням інших форм онкозахворювань. Але загальом для препарату в окремих випадках навіть після декількох днівних клінік часом починають сумніватися: як це правильно встановили свій першарний діагноз? Висловлюється мовою медичної, у багатьох хворих навіть після двох-трьох курсів лікування стається ремісія. Тобто пухлина припиняє ріст, немоє консерсується, а нерідко й зовсім зникає без будь-якого хірургічного втручання.

Але чи можна розцінювати такі

факти як цілковите одужання? Пони бо, нажаль лікаря протипухлинного центру «Фенікс», для таких оптимістичних висновків підстав недостатньо. Лише через п'ять-десять років можна буде з абсолютною певністю відповісти ствердно на це запитання. Хоча чимало результатів уже нині свідчать, що ймовірність позбутися наслідків цього небезпечного захворювання, якщо пухлина не перевищує ранішнього досить велика. Але, на жаль, багато хто з хворих часто плутає рак з нежитом, помилково вважаючи, що коли настало деяке поліпшення стану здоров'я, то доправлення до лікарні можна відкласти.

Загинувши за декілька днів до хоча й неясного, але безсховного медичного обслуговування, ми не являємо необхідною мірою опікуватися своїм здоров'ям. Діагноз ракової хвороби, переконаний, виникнув у людини шон. Проте за такою загальною злиденністю не кожний може знайти необхідні кошти для лікування. Втім, адміністрація онкоцентру просить передати гроші газету всім пацієнтам: якщо вони не можуть лікуватися флараксином і відчувають поліпшення здоров'я, але не мають змоги продовжити лікування, то в центрі ІМ буде надано велику посылку допомогу. Зорові й життя пацієнтів, які не повинні бути в прямій залежності від її матеріального становища.

Самому флараксину важко

Затвердження результатів попередніх досліджень флараксину Фармакологічним комітетом і його рішення про проведення клінічних випробувань другої фази в медичних науках Уставом України затвердив професор В. Бєлізькийго ознає одне: препарат флараксин відіграв застосовуватимуть для лікування не тільки критичних хворих, а й за виявлення ракових захворювань на пізніх стадіях. У тому, що при цьому його дія буде значно ефективніша, І. Кулик не сумнівається. Останнім часом, каже він, вдалося значно поліпшити і розширити лікувальні властивості флараксину, знайти інші медпрепарати, які в поєднанні з флараксином ще більше поліпшують результати лікування. Наприклад, з біологічно активним препаратом фітоном, отриманим з лікарських рослин, що ІМ здається використовувати у народній медицині.

Це підтверджується і незалежним зовітом про вивчення інтерферогенної активності препарату в Інституті мікробіології і вірусології НАН, укладеному доктором біологічних наук, професором М. Співаном. Учений зазначає, що флараксин значно переважає всі відомі досі медичні індуктори інтерферону. «Тому властивість флараксину стимулювати синтез інтервиральної продукції інтерферону робить його надзвичайно цікавим і перспективним для використання під час лікування та профілактики передпухлинних і пухлинних процесів, а також вивчення інтерферону в зв'язку з «поширеними» вірусними інфекціями, до яких належить СНІД, розсіяний склероз та інші».

Не можна не згадати й про те, що флараксин може бути досить корисним в лікуванні хворих на «підпал» хвороб, пов'язаних наслідками аварії на Чорнобильській АЕС. Готові співпрацювати з протипухлинним центром «Фенікс» Міністерство охорони здоров'я Республіки Білорусь, Російської академії медичних наук.

Та ось парадокс. За багато десятиріч державного наукового пошуку рідна держава виділила І. Кулину на проведення експериментів лише одного радянського рубля, який, втім, до нього так і не дістався. Ніхто не виділяв центрові «Фенікс» кошти і в наш, нащобто демократичний і національний, час. Хоча різні фонди часто-густо витрачають їх тисячами сум, щоб допомогти ося здоров'я нації у нашій країні, на жаль, справа не прибуткова. Тому вкладати в неї капітал не багато бажаючих. Харків.

лікування, що їх застосовували в онкології».

Сьогодні Фармакологічний комітет не лише офіційно визнає флараксин як ефективний засіб лікування ракових захворювань, а й прийняв рішення про проведення клінічних випробувань препарату в наукових медичних установах. А член Інституту мікробіології і вірусології НАН України, вивчаючи можливості флараксину, зробили, найімовірніше, сенсаційне відкриття: протипухлинний препарат успішно руйнує не тільки ракові клітини, а й має властивість подолання так званих повільних вірусних інфекцій, до яких належить і СНІД.

Лікарі, навіть найталановитіші все-таки не боги

З часу перших публікацій, що «відкрили» лікаря І. Кулика для багатьох сотень, тисяч тяжко хворих пацієнтів, до редакції і харківського нормданту «Голосу України» надійшло чимало листів і телефонних дзвінків. Люди цікавили одне: як знайти цього лікаря? Дехто телефонував повторно, дякував за допомогу. Дехто приїжджав продемонструвати самого себе, як, так би мовити, «живий доказ»: уже не міг ні їсти, ні пити, ні ходити, а тепер знову живу... Але було кілька листів й іншого змісту. «Ви писали, що флараксин допомагає навіть за найбільш запущених форм хвороби...», — скаржилися одні. «Ми на вас подамо в суд!» — погрожували інші.

Широко застосовувати препарат флараксин для лікування таких хворих з діагностованою «четвертою стадією» лікар Кулик та його колеги почали рівно два роки тому. Знаємо, дива не сталося, та й не могло статися. Лікарі, навіть найталановитіші — не боги. А лікарські засоби, хоч би які чудові властивості вони мали, ще не панацея від усіх лих. І все-таки десятки, а може, й сотні тяжко хворих людей флараксин повернув до життя. Вони продовжують жити і працювати, і два нормальним, майже здоровим життям, після того як медичні онкологічні лікарі відміряли їм на цьому світі не більш як один-два місяці.

«Срібний» виблиск «Світлотехніки»

Гандал. Позачергу у Броварському районі Київської області шанувальники своєї чоловічої команди «Світлотехніка-Колос», яка стала срібною призеркою чемпіонату країни. Як і належить у таких випадках, казали багато хороших слів на адресу цього самобутнього колективу, який стабільно перебуває в еліті українського гандалізму.

До речі, шестеро його гравців — Сергій Коваленко, Леонід Малига, Вадим Бранич і Едуард Яковенко — виступають у національній збірній. А найбільше слави було сказано тогочасного вечора іменинникам броварських гандалістів, заслуженому тренеру України Леоніду Оршнінчу. Завдяки його талантам і талантам цієї команди, зокрема, і талантам цієї колективи. Маючи далеко не ідеальні умови для роботи і виступів, він ще і здобуває перемоги

і домагаться широкіх зльвівних підсумкових результатів.

Президент Федерації гандалізму України Віталій Рева подякував тренерам і гравцям «Світлотехніки-Колоса» за хорошу гру і подякував успішні на виступи. А потім Віталій Михайлович вручив срібні медалі вшануваним гравцям. Окрім уже названих чотирьох і їхнього наставника, медалі отримали Руслан Демченко, Сергій Коваленко (до речі, обох визначено також значимими «Майстер спорту України»), Олександр Гурський, Анатолій Пивоаров, Юрій Мелешко, Микола Степанів, Сергій Галущенко, тренери — Олександр Андрощенко, Григорій Черніш і Михайло Іщенко.

Наша мова в тому, — сказав Леонід Оршнінчук, — що маємо багато друзів. Зокрема, в районі держадміністрації, обласній «Колос», ВАТ «Тепличник»,

на зовні «Світлотехніки» тощо. Отож, гратимемо, прагнутимо більших першостей. Торік ми були «бронзові», тепер «срібні»...

У залі не раз дували похажані «Світлотехніки-Колос» витрати наступний чемпіонат країни, який стартує у вересні. Що ж, до цього колективу цілком реально посперечатися за «золото» із закордонними. Ознак для того, щоб зберігати склад (а на багатьох гравців броварського клубу, зокрема, збірників, яких поглядають із багатих колективів), слід побити про стабільне матеріальне становище команди. І в Київській області, і в Броварському районі, і в ЦР «Колос», який прославляють гандалісти «Світлотехніки», повинні враховувати і те, що вже вперше цей колектив представлятиме «жару» в європейському турнірі Кубка кубків.

В. Б. Броварський район.

Василь БАБУХ, «Голос України»

Переможці повезли додому по грудцях буковинської землі

НА ТРАСІ Чернівецького спортивного центру «Суперкрос» відбувся черговий, третій за рахунок у липневому році, етап чемпіонату світу з гонок на мотоциклах з колесою. Перші чотири країни спробували свої сили у Греції та Франції.

До Чернівців прибули вже основні представники на міжнародній арені. Серед них і екіпаж з Латвії у складі Сергія Крістера та Артаса Рамсанса, який торік несподівано для всіх виборов корону світової першості. Добру заявку на перемогу зробив екіп золотий дует із швейцарських змагань у Греції, де з очками посів перше місце Шпоррала, не пофорутило йому у Франції — через технічні неполадки кросмени змушені були зійти з траси, що перемістив їх на шосту позицію.

Чернівчани, латвійські «зубри», як жарливо називають їх на батьківщині місцеві «фани», вирішили істотно потовпити свій очковий багач. І виступили набагато краще. Дієри вигрили перший заїзд. Але слідом за ними гонку завершили і інші латвійські суперники — екіпажі з Швейцарії та Нідерландів. В наступному заїзді замикан на старті дорожку коштувала латвійцям — вони перетнули фінішну пряму лише шостими.

Отже, за сумою двох заїздів розподілялись так: перемогу виборов нідерландський екіпаж у складі братів Данієла та Марсела Вінесманів, срібними призерами стали німецькі гонщики Клаус та Томас Вейнманн, бронза дісталася латвійським кросменам Сергію Крістеру та Артасу Рамсансу.

На жаль, неваго виступили український екіпаж у складі Сергія Картавенка та Сергія Шамбори, який посів лише 16-е місце.

Змагання в Чернівцях за програмою чемпіонату світу пройшли на високому органі-

заційному рівні. Такий високий рівень організації міжнародних федерацій з мотоциклетного спорту Арнош Земен. Буковинський трасу внесено до списку постійних змагальних спортивних центрів міжнародного класу. До речі, поки що такої ліцензії не удостоєний жодний мотодрум в Україні. За це треба покваліфікувати передовим місцеву владу — об'єднати адміністрацію та мерію Чернівців. Вони зробили все від них залежало, аби траса швидко стала до ладу людини і відповідала світовим стандартам.

Серес подорожувати змаганням був і наш знаменитий земляк, перший кросмен незалежної України, генерал-майор авіації Леонід Каленчук. Він проголосив тепле, напутне слово учасникам змагань, спілкувався з ними після останнього заїзду.

Призи переможців вручав нідерландський дует. Український чернівчанин Георгій Мачуленко.

Що за люди організатори змагань, відчувалися від шаленого. Всі наторили (а їх виступали найталановитіші буковинські майстри об'єднаного мистецтва) випромили нові національні кольори, відзначились самобутньою безоглядним естетичним смаком.

І наостанок цікаво деталі. Симпатизувати нідерландцям Данієла та Марсела Вінесманів, які перемогли в Чернівцях, називає собі на пам'ять і повези додому по грудцях буковинської землі.

— Вона була шашнивою для нас. Ми анули по чернівецькій трасі, неслися крізь ліси, сказав президент на міжнародне золото.

Підковирів приміряв ... шинель

Баскетбол. Тренер тридцяти мікросекунд. Українські клуби вже розпочали підготовку до нового чемпіонату. Зрозуміло, що в багатьох українських клубах є виступає гравців з інших країн. Одні з них, гадаємо, найбільше зацікавлені прихильники гри. Київський клуб «ЦСКА-РІКО» — один з очолює Анатолій Підковирів, який доналежав тренував інший столичний колектив — «Дніпро-Баскет».

Ін'ї цього фахівця добре відомі. Десять років тому Підковирів у складі київського «Бувельнік» став чемпіоном СРСР. Потім грав у «Київ-Баскет», згодом перейшов на тренерську роботу. Допомога заслуженому тренеру країни Борисові Відовичу, а потім і сам став бачи крім команди, яка змінилася.

Анатолій Анатолійович протягом останнього часу є помічником Владислава Пустогарова в національній збірній.

Зізнається приміряти форму армійського клубу. Володимир Мотоманов, який раніше захищав колір «Бувельнік». Завдяючи на те, що в «ЦСКА-РІКО» без цих знайомих майстрів добірлася бойова компанія, можна пе-

реабілітувати претензії армії на чемпіонське «золото». А поки що вони збираються до Берліна, де проведуть перший переселенський збір.

Іван ОЗЕРЧУК.

На зник: Ахат Підковирів.

Киянка — на висоті...

Лекс атлетика. Чудова українська спортсменка Ангела Балахонова знову порадувала своїх уболівальників. На великих міжнародних змаганнях, що відбулися у місті Беленсана (Швейцарія), киянка перемогла в секторі для стрибків із жердиною. Наша землячка показала результат 4 метри 30 сантиметрів — такий самий, як і рекордсменка світу Емма Джек з Австралії. Але перш ніж присуджувати українці, бо вона виступала меншу кількість спроб.

Іванчук випередив Карпова

Шахи. Міжнародна федерація шахів (ФІДЕ) опублікувала список найкращих гросмейстерів світу. Порівняно з попереднім рейтингом з'явився новий Василь Іванчук поміняв місцями з 47-річним чемпіоном світу за версією ФІДЕ росіянином Анатолієм Карповим. Весь список має такий вигляд: 1. Гаррі Каспаров (Росія) — 2815, 2. Вішванатан Ананд (Індія) — 2795, 3. Володимир Крамник (Росія) — 2780, 4. Василь Іванчук (Україна) — 2730, 5. Анатолій Карпов (Росія) — 2725, 6. Жюдіт Полтар (Вона, до речі, єдина з жінок, котра входить до найкращої чоловічої сотні).

Віктор БРАНИЧКІЙ, «Голос України»

Адріан ТІТКОМБ: «Олімпієвце диявола — не розсудитися...»

От і дочекались ми ревізії із УЄФА. І нічого страшного не сталося. Навпаки, ініціатори гості зрозуміли, що в Україні наші справ на краще. Хоча, зрозуміло, були зауваження та поради. Мова йде про інспектування стадіонів України, на яких відбуватимуться міжнародні змагання. А це і про спорт, і про відомо, у європейській спільноті футболістські асоціації виступають підвищеним вимоги.

Отже, представники УЄФА — швейцарець Ерік Еппле (комісія допомоги країнам Європи) і англєць Адріан Тіткомб (комісія по стадіонах) разом із віце-президентом Федерації футболу України Борисом Воскресенським минулого тижня вирушили в автоподорож за маршрутом Київ — Полтава — Донецьк — Київ.

Повернувшись до столиці, ці шановні пані запросили журналістів на НСК «Олімпійський», де розповіли им про побачення і відповіли на численні запитання. Як розмовляв Борис Воскресенський, в Полтаві та Донецьку им випало зустрітись з першими керівниками цих міст і областей. Перевіряючись записями, що всі роботи у визначені строки буде завершено.

На стадіоні «Ворскла» в Полтаві встановлено шість тисяч пластикових криєс (спорту практично вже відповідало всім вимогам), на «Шахтарі» в Донецьку — 6 275. Де ще на цьому стадіоні вже встановлено освітлення потужністю 1 700 люкс (норма УЄФА — 1 200).

У столиці донецького краю є ще і стадіон «Локомотив».

— Нехай на мене не ображається Сергій Сергійович Демитов (директор НСК «Олімпійський»), — сказав Борис Воскресенський, — донецький «Локомотив» має стати найкращою ареною України. Тут уже почали робити фактично з нуля: розвели ілі... вперді. Уже змонтовано автоматизований підмюрку, паралельно закладається новий «пиріг» футбольного поля. Одне слово, все буде зроблено на найвищому рівні: розділяти, підтримувати приміщення, магазини, кіоски, кафе. Вартість реконструкції становить три мільйони гривень. Цей стадіон буде подарунком від держадміністрації команді «Шахтар» і її прихильникам...

Пан віце-президент ФІДЕ коротко сказав про поточну ситуацію і на інших стадіонах країни. На жаль, серйозної реконструкції потребує львівська «Україна», де виступають «Карпати», де бронзовий призер національного чемпіонату. Подібно ситуації спостерігається в Одесі, Дніпропетровську, Кропивницькому, Тернополі. А от харків'яни дуже активно заохочували відновити стадіон «Металіст». Існують чутки про мітинг зрушення на краще.

Але найкраща ситуація в Києві. Особливо сподобалася інспекторам

УЄФА динамічна арена. Там уже встановлено індивідуальні пластикові криєса. Окрім кращої динаміки, клубу пішло так. Іде переобладнання підземних приміщень, прокладаються нові телекомунікаційні мережі, вентиляція. Все планується зробити до старту нового чемпіонату. Хоча, на жаль, знайшлися вандалі, які у замках нових давачих сиділи.

На високій ноті відбувається реконструкція НСК «Олімпійський». Вже змонтовано трибуни нижнього ярусу. Попереду зміна фанів на суцільні. Як відзначив директор спорту Сергій Демитов, після оновлення стадіон випустить 85 тисяч глядачів. Але стане значно комфортнішим для уболівальників.

Заслуговано, що під час поїздки інспектори УЄФА не планують, забіли по дорозі до Олександрії. Замість цього вони відвідали стадіон «Ніка». Гости були приємно вражені тим, що в Україні не тільки реконструюють старі стадіони, а і зводять нові, які відповідають найвищим вимогам. І ШКА на них, сказав, що на «Ніку» вже сьогодні можна проводити найвідоміші міжнародні матчі.

Адріан Тіткомб звернувся про помітні зрушення в кіосках в шлюзу. Це він і його колега відзначать у спеціальному звіті.

Але він поради не розсудитися і не задовольнитися зробленим. А ще, на його думку, необхідно удосконалити підтримку на спорудах. І обов'язково подбати про чистоту і комфорт...

У пана Еппле ми запитали: «Який вигляд мала б збірна України, який виступала б тепер у Франції?»

— Мені важко відповісти, — сказав він. — Аж як майже не бачив поодинокі чемпіонату світу, бо весь час зайнятий оцінювальними справами. Але дуже високу потенціал українського футболу. Вважаю, що на клубному рівні він — найкращий тепер на терені колишнього СРСР. Але не раджу спочивати на лаврах.

Дує прогрес і містичне футбол в Україні. У оцінювачі відбувається жертовний попередній ставля європейських кубків. Уперше одразу два київські клуби розіграли боротьбу. «Динамо» у Лізі чемпіонів, «Зорю» у Кубку кубків. Де вони проведуть майбутні домашні поєдинки?

Заслуговано, динамічність планується грати на НСК «Олімпійський», армії — на «Динамо». Але якщо бачили виступи київських команд і ШКА на них, сказав, що, можливо, обидва колективи примістять гостей на «Олімпійському».

На змимак: віце-президент ФІДЕ Борис Воскресенський; перший заступник з УЄФА Адріан Тіткомб та директор НСК «Олімпійський» Сергій Демитов — на головному спортивній арені України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та Володимира КОТЛЕНКА.

Пляк: що почім?

У Криму нині плаки моди — плавки з безліччю кишочок: для годинника, трояки, візюток... «Найкращі» чоловіки приїждять до плавок ціною понад 100 гривень — «сплоєня». У цього «сплоєняти» по боках вушка, заду — хвіст, а спереду — хобот! Декотрі купують.

Хоч за буденні плавки правлять 7—15 гривень, за модний облядунок доводиться платити утричі дорожче. Ціна залежить від рівня інтелігентності її товщиши гаманця клієнта, а також напрямку його курортних фантазій.

«Інтелектуальні» у молних плавках на пляжах Криму нині заборонені. Перед старопливом, загальом добродіямим натовпом жоні дефіцитом, включаючи сучасним «прибамбасами». Сам бачив, як мамі і «несучасні» бабусі затуляють дітям очі, щоб реальні кадри нелестливих фігури жаків не впливали збубно на розвиток дітей.

Ціні і моду на ці плашки, які зберігають від засади кілька святих місць наших грішних тіл, диктує самозваний монополіст — Туреччина, вдвоє перенісши стилишю мод і Парижа в Стамбул. А де ж наші донесла такі потужні фабрики — виробники масового трикотажу?

Якщо ви зацікавлені надуманими іграшками для дітей, то найдешевшу гумову радистку, яка підтримує зрадліс морю дитя на самому гробові хвилі, вам віддасть усього за три гривні. Пластиківі навісним матраци коштуватимуть від 30 до 50 гривень.

Найдешевший набір для любителів пішого плавання обійдеться щонайменше у 50 гривень. Найдорожчий класичний варіант — ласті, маска, трубка — майже у 300...

Екіпировка пішводника обійдеться мінімум у 2 тисячі гривень. Повний набір акванатіста — у десять разів дорожче.

Можє, варто, скупившись дома найеобхіднішим, без суперплавок та диво-акванатів, просто прийти до моря й усміхнутись тут разом зі своїми дітьми щастю буття?

Вибачте, але це нам тепліше й комфортніше. Сонечко і пісок чекать.

Сімферополь.

Віктор ХОМЕНКО.

Фото з конверта

Вздож річки у кориті.

Фото Павла ЮРЄВА.

Народний календар

Листопад — подується не тільки літа, а й року

6 ЛИПНЯ — Гориня Кунальов. Цей день вважається найкращим для заготівлі лікарських трав. Люди уживають, до скілд сонця, арижували в тіс і на дельти, щоб занестися природним шайфувачам.

7 ЛИПНЯ — Куналь, Івана Куналь. Дуже давня свята ираси, молодості й самоощенств. У цей день годилося обов'язково скупитися, а дітям замість усього пострабати через кропиву.

10 ЛИПНЯ — Самсон. Його не вважали Сінгвієм. Якщо літати доп, то негодитиме сім тижнів — аж до бажаного літа.

Прикмети липня:

- ♦ Чим زادівш веселити, тим густіший буде дощ.
- ♦ Нічне роса не висихає — бути грозі; що більша роса, то жаркіший день.
- ♦ Похолодали пів дощ дощ — ознака того, що незабаром погода похолодає.
- ♦ Літній райковий туман — на исну погоду.
- ♦ Грім грімить дощ у несправу — на трава-лу негодить; норок, різко і луко — негодить буде сонечко.

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Відомий український історик, дослідник життя Сковороди. 6. Народна казка. 7. Підземні порожнини, що їх у днину використовували для поховань. 12. Шталець. 15. Знаєць справ, галузі. 17. Соваць без ніг, зате з плавниками. 18. «Пірижкова рослина». 19. Звертання до чоловіка в англійських країнах. 20. Сошки захворювання. 21. Динозавр-плазун. 22. Велика воляна на хустку. 23. Прилад для визначення різниці висот двох точок земної поверхні. 26. Батьків чи материн бачок. 27. В музичі — звук товчою визначеної висоти. 28. Видатний таір. 29. Шахматна. 29. Бджолопродукт. 31. Матеріал для одягання стін у кімнаті. 33. Магазин на колесах. 35. Коліщий футбольний клуб українського «Динамо». 36. Військово-федеральний стан, що існував у Японії з XII по XIX ст.

По вертикалі: 1. Відомий майстер петриківського розпису. 2. Невеликий човен з плоским дном. 3. 60 років. 4. Журналіст, народний депутат України. 5. Лікар, поет, драматург, автор опери «Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці». 9. Гуцульський чоловічий танок. 10. Річка й місто на Чернігівщині. 11. Катка з твердим, сухим цвотом. 13. Український промисловець і меценат. 14. Людина природним дихом. 15. Гетьман, праїда Наталі Гончарової, дружини О. Пушкіна. 16. Російський письменник, який жив у Полтаві і багато писав про Україну. 24. Гребний засіб. 25. Героя естонських легенд, мати Калеватіна. 30. Російський естрадний співак з Микодася. 32. Болотний птах. 33. Гора в Греції, а який жили самітники-пустельники. 34. Повний блискучий порядок.

Відповіді до кросворда, надрукованого 27 червня

По горизонталі: 1. «Карпати». 4. Ярослав. 9. Максимович. 11. Дяч. 12. Акин. 13. Картина. 15. Бурод. 16. Сянок. 17. Іммі. 18. «Аргон». 21. Талан. 22. Травн. 23. Архипа. 27. Піст. 29. Фівн. 30. Технократ. 31. Атланта. 32. Притор. По вертикалі: 1. Кордуба. 2. Прач. 3. «Тоска». 5. Ревун. 6. Січ. 7. Вирубка. 8. Сміт. 9. Максималь. 10. Іконографія. 13. Климена. 14. Астарта. 19. Стенура. 20. Андйбер. 24. Ренет. 25. Туки. 26. Квадр. 28. Темз. 29. Фіт.

Бюлєс України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНЬСЬКИЙ, В. СУДЬДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОН: для довідок — 441-88-23; редакція — 224-72-54.

ВІДПІЛ РЕКЛАМИ: 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: sakrat@bogos.rak.com

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.

♦ Редації не завжди поділяє позицію авторів публікації.

♦ За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

♦ Републікація не повсязальна.

♦ Викладання з чотирма — факти на сторінках газети.

Астрологічний прогноз

на 6 — 12 липня

ОВЕН. Ви закладете оновлювати своє особисте життя, оскільки на горизонті з'являється цікаві об'єкти. На жаль, нові інтереси швидко пролітуть, але вони надихнуть вас на подвиги. З п'ятигні по неділю схилити змінивати свої плани. Справжнє задоволення отримаєте лише з неділю.

ТЕЛЕЦЬ. Вас турбує ситуація в сім'ї. Всього клопіт і великі зміни так чи інакше спрямують на захист і зміцнення «тилу». На роботі можлива неприємна зустріч з колегами з іншими. Клопіт, що виникнув, торкатиметься переїзду як оновлення вашого життя.

БЛИЗНІЗЯ. У вас буде чимало спокій і найприємнішіші пригоди, але проблема в тому, що ви вже дали інше обов'язання. Цього тижня потрібно ризикувати помірявано. У понеділок отримаєте несподівану звістку, яка змінить ситуацію. Можливі несподівані полади.

РАК. Будете стурбовані своїм матеріальним становищем, оскільки зберетеся у відпустку. І все тому, що немає стабільності. Доведеться відмовитися від покупок. Можете отримати велике замовлення. Ніяк ви спроможіть без сторонньої допомоги розв'язувати проблеми. Можна розраховувати на тих, хто старший за вас.

ЛІВ. Всього час матимете справу з новими партнерами, вирішите оновити відносини. Це буде новий їх рівень, до якого ви звикли, не готові. Зміна оцінювання може статися через відпустку, сімейну подію.

ЛІВ. Можливо, відлучте знесилення. Прагнутимете до стабільності, тому не зякнете на будь-які зміни у житті. Щоб уникнути зривів, слід звести якесь зміни в побут. Середня і п'ятиця — найбільш продуктивні дні, можете братися за важку роботу.

ТЕРЕЗИ. Ви опинитеся в самому центрі подій. Співкуватиметеся із різними людьми і братимете участь у серйозних проєктах. Можливо, допоможете другим у розв'язанні їхніх проблем. Це всебічно вплине на ваше життя.

СКОРПІОН. Зміни, пов'язані з роботою, неприємні звістки і навіть зміни в планах зявлять поганину роль. Напружені ситуація стане поштовхом для завершення справи, розпочатої дві-три місяці тому. Можливо, час відновити умови договору і змінити інформацію про себе. Ваш успіх — у русі та постійних змінах.

СТРЕЛЕЦЬ. Можливі полади і задоволення. Справу чи поділу відкладіть, отримаєте несподівану звістку. Готуйтеся до зміни, пов'язаної із здобуттям освіти або з родичами чоловіка. П'ятниця і субота будуть важливі дні.

КОЗЕРІГ. Ви матимете спільні кошти. Якщо в поведінку отримаєте якусь компенсацію, то в суботу на дібний розширення велику суму. Не варто розраховувати на стабільний прибуток. А сума грошових коштів буде дуже нестабільною. Ваша тактика — не використати інших людей: якщо не кошти, то зв'язки.

ВОДОЛІЙ. Станете задовільним будь-яких зміни. Не буде варті розбірливий у виборі партнерів. Цей тиждень не найкращий час для застаті шлюбу, для серйозних угод. Але добрий для усунення неприємних зв'язків.

РІВН. Можливо, ви залишитеся без постійного робочого місця. Не бійтеся об'їзду, а перестаньте, якщо чим не будете об'їзду і отримаєте повну свободу. Але якщо справа не матиме свого завершення.

Це цікаво

Буде музей пива

«Запорізька пивоварня» — таку назву з минулого року носить перший пивзавод обласного центру — оголошено про створення музею пива.

Піа час незалежності презентувати нового сорту пива «Запорізької пивоварні» — «Елітне» — директор антикварного магазину «Антика» Валерій Гуша перелав до нового музею кілька експонатів. Серед них — пивні пляшки, в яких розливалось пиво в Олександрійську ще в 1866 року, експонати документів про існування заводу медоварів. За словами спеціаліста з маркетингу Олександра Мустафіна, експонатами в музеї буде не пиво, а все атрибутів, що супроводжувало його випуск, реалізацію та споживання. Це, крім найцікавіших пляшок, куди корки, стікети... Багато експонатів музею довгий час зберігалися у заповіднику та жителів інших регіонів України на горішках, знайдені під час булвельських робіт і навіть в окопах після війни.

Запорізька область.

Володимир КОЗЯК.

Свідчення про реструктуризацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить з'являється на тиждень (крім невіді і понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197107.

Комбінат друку видавництва «Перес Україн». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311216.

1 3 3 4 5 6 7 9 0